

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 47

Presidència **de l'Honorable Sra. Assumpta Vinent i Barceló**

Sessió celebrada dia 11 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 5192/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, per tal d'informar sobre les actuacions de la conselleria en matèria de residus perillosos.

914

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i, primer de tot, demanaríem si hi ha alguna substitució.

EL SR. CAMPS I COLL:

Guillem Camps substitueix Eduardo Puche.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, Maria Binimelis substitueix Gaspar Oliver.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, gràcies.

Compareixença RGE núm. 5192/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, per tal d'informar sobre les actuacions de la conselleria en matèria de residus perillosos.

Passarem al primer i únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a la compareixença RGE núm. 5192/06, de l'Hble. Conseller de Medi Ambient, per tal d'informar sobre les actuacions de la conselleria en matèria de residus perillosos. Assisteix a aquesta comissió l'Hble. Sr. Jaume Font i Barceló, conseller de Medi Ambient, acompanyat del director general. Té la paraula el Sr. Font, quan vulgui, per fer l'exposició.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bones tardes, compareixem a petició pròpia i també, ara fa uns quinze dies, que ja estava prevista la compareixença i se'm va demanar un ajornament per quinze dies i ho hem pogut arreglar, i pas, ni més ni manco, a la intervenció.

A la presentació formal que vàrem fer a aquesta mateixa comissió en el mes de març referida a l'Estratègia Balear de Residus Perillosos, vaig recordar el compromís assumit pel Govern de les Illes Balears en el sentit de fer front durant els pròxims anys a tota una sèrie d'actuacions prioritàries vinculades amb la gestió de recursos naturals i residus. Una gestió que a partir de criteris d'eficiència assegurí models de producció i de consum més sostenibles. També vàrem recordar als membres d'aquesta comissió que l'objectiu últim d'aquesta iniciativa era, d'una banda, que el creixement econòmic no hagi d'anar acompanyat inevitablement d'un increment exponencial pel que fa a la utilització de recursos i a la generació conseqüent de residus. I per una part, que quedi assegurat que ni el consum de recursos excedeix de la capacitat de regeneració del medi ambient, ni la generació de residus rabosa la capacitat de càrrega possible.

És en aquest context on cal ubicar la proposta de la Conselleria de Medi Ambient en el sentit de dissenyar una estratègia balear de residus perillosos en la qual s'hi fixen els principis i objectius que han de guiar les actuacions que es

posin en marxa a la comunitat autònoma en aquest àmbit durant l'any 2006-2011. Es tracta d'un document que s'ha elaborat des d'una òptica global, integradora, tenint en compte l'especial consideració a les característiques territorials i socioeconòmiques de les Illes Balears, així com la singularitat del règim de distribució de competències, que no podem oblidar, ambientals entre comunitat autònoma, consells insulars i 67 ajuntaments, perquè moltes vegades quan es parla de residus ens oblidam de la Llei de bases de règim local, ens oblidam de l'article 39 de l'Estatut en base a les transferències de residus en els tres consells, feim un *totum revolutum*, pareix que tenim raó, però ens hem oblidat realment del model territorial que tenim.

Permetin-me que, encara que sigui breument, recordi els objectius fonamentals d'aquesta esmentada estratègia que era, primer, assolir una disminució global de volum de residus generats i de la seva perillositat; segon, fomentar la reutilització de residus generats i gestionar-los a través de valoració, preferentment mitjançant reciclatge sempre que això sigui possible; tercer, aconseguir una disminució dels residus destinats a l'eliminació, així com la generació de residus perillosos i contribuir d'aquesta manera a la disminució de les emissions d'aire a l'aigua i al sòl.

És important destacar que durant l'exercici 2004 es calcula que les Illes Balears varen generar un volum de residus perillosos lleugerament superior a les 64.000 tones. Unes dades de prou entitat com per justificar la necessitat de regular tots els residus amb característiques de perillositat generats i gestionats a l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb independència que tinguin la consideració de residus urbans per l'origen domiciliari, comercial o del sector serveis, o que es tracti de residus perillosos d'origen industrial. Vull insistir que el seu termini d'aplicació comença aquest mateix any, el 2006, i acabarà el 2011, tal com fixen les disposicions comunitàries.

Finalment, m'agradaria insistir, abans d'entrar pròpiament en el nucli de documentació que ha inspirat la nostra compareixença voluntària a aquesta comissió, en el fet que no estam davant un pla director sectorial, sinó davant una estratègia, una distinció conceptual que, evidentment, va molt més enllà de l'aspecte purament formal, i on no coincidim tots els grups. De fet, si la Conselleria de Medi Ambient ha optat per dissenyar una estratègia és perquè hem entès que la iniciativa privada assumeix una important responsabilitat a l'hora d'involucrar-se en els processos de gestió de residus perillosos dins l'àmbit de la nostra comunitat. Aquesta implicació fa innecessària en gran mesura la posada en marxa de mecanismes de gestió directa per part dels poders públics autonòmics, insulars o locals, una gestió directa que, per altra part, suposaria que els ciutadans d'aquesta comunitat, tots els ciutadans, al marge de la seva capacitat concreta a l'hora de generar residus perillosos, haurien de fer-se càrrec de les despeses derivades dels preceptius processos de gestió aplicables a aquest tipus de residus. Tothom pagaria per igual, el que fes residus perillosos i el que no. Per tant, en la decisió d'optar per una estratègia en lloc d'un pla director sectorial, la Conselleria de Medi Ambient elimina la possibilitat de perjudicar injustament els ciutadans que no generen aquests tipus de residus perillosos, allò que aquesta societat, després de

23 anys i mig de singladura autonòmica, sempre ha sol·licitat que hauria de pagar aquell que realment fa el residu i no tots iguals, perquè tal vegada jo recuper, recicla, reutilitz, en aquest cas es dona així, ha de pagar qui genera aquest residu, de la mateixa manera que vol Europa.

D'aquesta manera evitam la creació d'infraestructures burocràtiques innecessàries i potencialment molt cares, per fer front a aquest problema i confiam en la iniciativa privada a l'hora de cercar solucions als problemes de residus perillosos. Ben igual com fan tots els estats membre de la Unió Europea. Com dissenyen tots els decrets de sistemes integrats de gestió en aquest moment l'Estat espanyol, el Ministeri de Medi Ambient.

L'Estratègia Balear de Residus Perillosos pretén aconseguir, en definitiva, per una part, que la totalitat d'aquests residus generats pels grans i petits productors siguin objecte d'una recollida diferenciada que faciliti la seva gestió i, per una altra part, fomentar la creació de canals de recollida de residus perillosos que resultin plenament accessibles als productors domiciliaris. Dues grans diferències. Els grans i petits productors, aquests han de tenir els seus canals, i és fàcil, és tenir un gestor autoritzat, hi haurà gestors autoritzats en aquest moment que, com que no hi haurà sistema integrat de gestió, haurà de pagar aquest petit o gran perquè se'n duguin els seus residus, i si ja hi ha sistema integrat de gestió ja el té gratuïtament. En canvi, els domiciliaris els hem de posar a l'abast, en els punts nets, els punts verds, o els punts... com els vulguin dir, tenen distints noms a les tres illes, a les quatre illes, hem de posar un mecanisme perquè els domiciliaris es puguin deixar allà, que ara en molts de casos, el domiciliari perillós va dins la bossa de fems i quan passa a estar dins la bossa de fems, entén la Unió Europea i l'Estat espanyol i tothom que parla de residus, que deixa de ser perillós i passa a ser residu sòlid urbà, però és convenient que es pugui triar aquest tema i hi hagi un lloc en els punts verds o en els punts nets.

Els ciutadans illencs podran dipositar gratuïtament els residus perillosos a les instal·lacions habilitades a l'efecte als anomenats, com dic, parcs verds, mentre la Conselleria de Medi Ambient fomentarà els acords voluntaris entre els gestors autoritzats i les associacions empresarials, a més, de proporcionar suport econòmic als gestors i productors de residus perillosos, per tal de pal·liar el dèficit de gestió.

Passem ara a analitzar les distintes actuacions de la Conselleria de Medi Ambient referides a la gestió de residus perillosos, a partir de les seves dues vessants principals, la relativa a la recollida i la relacionada amb les actuacions inspectores i sancionadores.

La recollida, l'evolució de la recollida indica una tendència clarament positiva i posa de relleu que la combinació de mesures de conscienciació ciutadana, esforç empresarial, posada en marxa per sistemes integrats de gestió i augment de l'eficàcia en la tasca de vigilància per part de l'administració permeten la millora efectiva de resultats de tot el procés. En aquests moments som pioners a l'Estat espanyol en aquests sistemes ja implantats, els primers. A efectes de poder visualitzar la tendència global, i no només el resultat de 2 o 3 anys, efectuarem la comparativa dels dos darrers triennis, és a

dir, compararem els ressaltats dels anys 2000, 2001, 2002 amb les dades aconseguides els anys 2003, 2004 i 2005.

Els resultats d'aquesta comparativa són els següents: recollida total anual dels anys 2000, 2001 i 2002, s'ha passat dels 9 milions l'any 2000, als 12 milions l'any 2002, una mitjana de 10.720.000 quilos; la recollida dels 2003 al 2004, la mitjana que surt és de 19.076.000 quilos, de 10 milions a 19 milions, una pujada, un augment percentual respecte del trienni anterior de quasi el 78%.

Les dades parcials de recollides de sistemes integrats de gestió constituïts permeten concloure que aquest mecanisme legal resulta operatiu, així ho demostra el fet que el sistema integrat de fitosanitaris, SIGFITO, que va començar a operar el 2004, presenti per exemple la següent comparativa: actualment a les Illes Balears hi ha instal·lats 17 punts de recollida del SIGFITO, de fitosanitaris, punts de recollida gratuïta, perquè ja els hem pagat quan hem comprat l'ampolla o la capseta de fitosanitari, les dades del SIGFITO l'any 2004, els quilos d'envasos posats en el mercat, no vol dir consumits, perquè hi ha envasos que tarden més d'un i dos anys a acabar-se de consumir, varen ser 62.053 quilos, a l'Estat 6.652.000 quilos, es varen recollir a Balears 6.193 quilos i a l'Estat 1.000.073 quilos, el SIGFITO s'acabava d'implantar, encara no era a tots els punts, en aquest cas les dades del SIGFITO el 2004 de Balears només va recollir el 9,98% i en canvi l'Estat, que ja havia començat en altres comunitats a implantar-lo, va recollir el 16,09, 7 punts per damunt el que es va recollir a les Illes Balears.

Dades del SIGFITO 2005, instal·lat en els 17 llocs ja, s'han posat 79.000 quilos de producte a la venda i a l'Estat 6.000.100, 500.000 quilos menys que l'any anterior. Quilos recollits a Balears: 29.866; quilos recollits a l'Estat: 1.000.445, hem passat a recollir el 37,45% del que s'havia posat. La demostració és que sense sistema integrat de gestió o a un començament del sistema integrat de gestió només es va recollir el 9,98%, amb el sistema integrat de gestió hem recollit el 37,45 i l'Estat espanyol només ha recollit el 23,6, també va passar del 16 al 23, és a dir, l'augment és espectacular, el sistema funciona.

És important destacar que d'un any a un altre la recollida s'ha multiplicat quasi el 400% i que el nostre resultat milloren les dades de recollida estatal en quasi el 62%.

Un altre sistema integrat de gestió de medicament, el SIGRE, que va començar a operar l'any 2003 presenta les següents dades. Actualment hi ha 387 punts de recollida de productes farmacèutics en tot el territori de les quatre illes. L'any 2003 a Balears es varen posar al mercat 560.000 quilos d'envasos de medicaments, i a l'Estat espanyol 33 milions, la recollida ja el 2003 va ser de 25.000 quilos, va representar el 4,49% i a l'Estat va ser d'1.000.371 que va representar el 4,16, fins i tot el primer any aquí ja va ser un poc superior.

El 2004, 500.000 quilos posats al mercat i se'n varen recollir 37.900, s'ha aconseguit ja el 7,28 el 2004, respecte al 5,11 de tot l'Estat espanyol. Però a les dades darreres, que són les del 2005, hem passat en aquests moments d'aquest 7 o d'aquest 4,49 de l'any 2003 passant pel 7,28 del 2004 al

7,77%, i a l'Estat el 16,16%. És igual d'important destacar que al 2003, al 2005 la recollida s'ha multiplicat quasi per un 73% i que el nostre resultat del 2005 millora les dades de recollida estatal en més del 28%.

Finalment i pel que fa al programa de recollida de piles, RECOPILA, finançat per la Conselleria de Medi Ambient i que s'adjudica mitjançant concurs públic a un gestor autoritzat, a l'actualitat l'empresa que executa aquest servei és ABS, SL, presenta les següents dades. Recordem que aquest servei va començar a implantar-se el darrer trimestre de l'any 2001, amb l'anterior govern, i que a l'actualitat compta amb un poc més de 1.600 contenidors distribuïts a tots els municipis de les Illes Balears. Estam parlant de quilograms de piles i d'acumuladors elèctrics recollits en el marc del programa autonòmic RECOPILA.

L'any 2001 es va recollir un total de 2.792 quilograms; l'any 2002, 46.917; l'any 2003, 45.427; l'any 2004, 50.521; i l'any 2005, 57.491. Cal destacar que si comparem les dades del 2005 en relació amb les del 2002, primer any plenament operatiu, perquè el 2001 no estava del tot operatiu, representen una millora dels resultats del 22% en total, i si tenim en compte no només la població de dret, sinó també la població de fet s'estaria recollint per aquest programa i per altres vies un 19,67% de piles posades en circulació, quantitat que està molt per damunt dels objectius que té l'Estat espanyol, que el seu objectiu és que a partir dels 6 anys que entri en funcionament el decret de l'Estat, que no ha entrat encara, que potser que entri a principi d'any, en els 6 anys vol intentar recollir un 25%, d'aquí a 6 anys, nosaltres en aquest moment estam, com he dit, en el 24,66, és a dir, abans que l'Estat marqui el seu objectiu, i coneixem l'esborrany del decret, i a partir del moment que l'aprovi, d'aquí a 6 anys vol recollir el 25%, abans d'aprovar això, els resultats dels 2005 a Balears, que encara en aquest cas ho paguen els ciutadans de Balears, perquè el sistema integrat de gestió pareix que sortirà a final d'any, ja recollim el 24,66.

En conjunt, aquestes dades ens permeten arribar a una conclusió clara i contundent. Els sistemes establerts de recollida de residus perillosos van donant resultats, però no basta. Es constitueix el sistema integrat de gestió, hem entrat dins una nova filosofia. S'ha de continuar fent feina per assolir unes xifres de recollida que s'acostin a l'objectiu que a mig termini s'ha proposat aquest govern, és a dir, la recollida de la pràctica totalitat de residus perillosos a les Illes Balears. Pot parèixer una utopia perquè aquesta ni se la marca l'Estat espanyol i cap estat membre, ni la Unió Europea. Com veuen parlam de percentatges de 26, de 35, no en cap cas del cent per cent.

La segona qüestió de la qual els he dit que parlaria són les autoritzacions. Pel que fa referència a les autoritzacions pels gestors dels residus perillosos, l'evolució permet determinar un augment de l'activitat empresarial en aquest sector, que sens dubte s'ha traduït en una millora en les dades de recollida. Les dades d'autoritzacions atorgades per la Conselleria de Medi Ambient són les següents: abans del 1999 hi havia 27 gestors autoritzats, l'any 99 se'n varen autoritzar 7, el 2000 se'n varen autoritzar 4, el 2001, 8, el 2002, 1, el 2003, 10, el 2004, 19, el 2005, 11 i en el que duim del 2006, fins a 31 d'agost, 7 més. Analitzades les dades disponibles arribam a la conclusió que

durant en trienni 2000-2002 es varen autoritzar 13 nous gestors, mentre que entre els anys 2003, 2004 i 2005 foren autoritzats 49 gestors. Unes xifres que, en termes percentuals, suposen un augment del 307% respecte d'autoritzacions concedides durant el trienni anterior.

I l'altra qüestió són les actuacions inspectores i sancionadores. Les xifres en aquest apartat són també indicadores del nivell d'eficàcia de l'administració autonòmica en aquest àmbit. Les dades que resulten de la documentació obrant al servei de residus són les següents.

El llistat físicament recuperable del servei, el que s'ha pogut recuperar, perquè hi ha coses que no hi són, parlam de denúncies del 99: 77; denúncies del 2000: 72; denúncies del 2001: 70; denúncies del 2002: 91; denúncies del 2003: 129; denúncies del 2004: 456; denúncies del 2005: 316; i fins a la meitat enguany 2006: 186. Sense tramitar l'any 99 se'n varen deixar 12; l'any 2000, 5; l'any 2001, 5; l'any 2002, 5; l'any 2003, 7; l'any 2004, 86; l'any 2005, 66; i l'any 2006, 53. Trameses a l'altres organismes, perquè hi pot haver competència municipal o de corporacions locals o de consells, el 99 s'hi varen trametre 36; el 2000, 48; el 2001, 54; el 2002, 44; el 2003, 1; el 2004, 1; el 2005, 22 i el 2006, 3. I després, diligències obertes, que és el bessó, expedient informatiu obert, l'any 99 se'n varen obrir 24; l'any 2000, 17; l'any 2001, 14; l'any 2002, 28; l'any 2003, 105; l'any 2004, 324; l'any 2005, 189; i a mig any d'enguany, fins a 30 de juny, 116. Expedients sancionadors resolts o en tramitació recents, el 99 n'hi va haver 5; el 2000, 2; el 2001, 2; el 2002, 14; el 2003, 16; el 2004, 45; el 2005, 39; i el 2006, a mig any, 14.

L'anàlisi comparativa dels trimestres 2000, 2001, 2002 respecte de 2003, 2004 i 2005 indica que l'augment de la mitjana anual de denúncies passa del 77 del primer trienni als 300 del darrer trienni i que suposa un increment del 400%. Pel que fa a les denúncies, s'han obert expedients informatius durant el trienni 2000, 2001, 2002 a raó de gairebé 20 per any. En canvi, durant el trienni 2003, 2004 i 2005, aquesta activitat sancionadora puja a una mitja dels 206 expedients per any, el que suposa multiplica per 10 -per 10- les dades del trienni anterior.

Pel que fa als expedients sancionadors oberts, aquests passen d'una mitja de 6 per any durant el trienni 2000-2002, a una mitja de 33 en el trienni 2003-2006. Això suposa un augment del 550%. Amb aquestes dades objectives a la mà podem aventurar, per tant, que l'aplicació dels principis inspiradors de l'Estratègia Balear de Residus Perillosos permetrà al Govern de les Illes Balears donar una adequada resposta en el terreny legal i en el terreny operatiu a les exigències derivades de l'estratègia comuna europea en matèria i tractament de residus. I ho farà a partir del compliment del seus principis inspiradors com són ara: prevenció; limitar la generació de residus des del punt d'origen, aplicació del principi que qui contamina, paga; cautela i precaució quan es detecta un risc potencial, s'ha d'intentar evitar-lo; proximitat, s'han de tractar els residus tan a prop del seu punt d'origen com sigui possible, abarateix costos. Tots aquests principis confluiran en darrera instància a un objectiu estratègic clarament delimitat i que ja he recordat en reiterades ocasions. Que al final del termini de la vigència de l'Estratègia balear

2006-2011 es desenvolupin al conjunt de les Illes Balears processos de recollida diferenciada que facilitin, per una part, la gestió correcta del cent per cent de residus perillosos generats pels grans productors, jo esper que cap partit polític, governi qui governi, no renunciï a poder recollir el cent per cent de residus generats pels grans productors, no és l'estratègia de la Unió Europea, no és l'estratègia, no és l'estratègia del Govern central, recollir el cent per cent, i per una altra part, que sé que és molt agosarat, la gestió correcta almanco del 75% dels residus generats per petits productors. Un procés que es veurà reforçat en tot moment per una potenciació dels sistemes de vigilància, inspecció i sanció contemplats a l'estratègia i que vostès han pogut veure amb les dades dels expedients, que ja és una realitat, en virtut dels quals es possibilitarà l'obtenció d'anàlisi d'informació referida a la gestió dels residus perillosos, i en conseqüència, facilitarà el següent grau de compliment de l'esmentada estratègia.

M'agradaria acabar, senyories, amb la constatació d'un fet que, personalment m'ompl de satisfacció, ja que amb l'Estratègia Balear de Residus Perillosos la Conselleria de Medi Ambient dona una passa definitiva en el compliment del seu compromís, al qual m'he referit al començament de la meua intervenció, de regular un àmbit competencialment altament complex com és el de residus perillosos i que per una altra part tenen una notable incidència dins el desenvolupament de la societat il·lenca a partir d'ara. Per tant, aquesta comunitat autònoma comptarà amb un instrument realista que no interferirà en la iniciativa privada si no és necessari, ni implicarà una càrrega financera addicional a les arques públiques, però que permetrà omplir un buit normatiu i operacional en relació amb una problemàtica d'una importància cabdal per a una societat moderna.

Estam en aquests moments fent feina al costat del Ministeri de Medi Ambient, amb un grup específic que s'ha creat, amb la Secretaria General del Canvi Climàtic, que és allà on hi ha la Direcció de Residus, amb el director general, Sr. Jaime Alexandre, i en aquest sentit anam de la mà amb el ministeri totalment i absolutament.

Jo no he volgut baixar, però no hi ha cap problema, si això és el que vostès volen, a qüestions d'aquests expedients que jo els he anomenat, que podríem entrar a xerrar, expedients com, dins aquests que jo els he donat d'enguany, com el de Son Anglada, com el de *Perlas Majorica*, com els pneumàtics de Sencelles, els pneumàtics d'Algaida, Santa Gertrudis, o les coses que s'han hagut de rectificar de Can Set, expedients oberts, uns a la passada legislatura, altres totalment nous en els quals continuam fent feina. Els he donat més una visió global i en tot cas a la rèplica no tenc cap inconvenient a baixar al detall de qualsevol d'aquests expedients o que vostès en tinguin qualcun altre del qual vulguin parlar.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Ara, procedeix demanar si els portaveus dels grups parlamentaris volen que se suspengui la sessió per un temps de 45 minuts, o si ja podem passar, podem continuar per formular preguntes?

Molt bé. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, i per formular preguntes o observacions, té la paraula la diputada Sra. Rosselló, per un temps de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, don la benvinguda al conseller i als alts càrrecs que l'acompanyen, tot i que li he de dir també, Sr. Conseller, que ens ha vingut a contar pràcticament el mateix que ja ens va dir a la sessió de dia 29 de març del 2006, fins i tot algunes qüestions són literalment iguals de les que ja ens va dir aleshores, quan vostè ens va presentar l'Estratègia de Residus Perillosos. Però jo no entraré a fer valoracions de segons quin tipus perquè crec que ja en el seu moment es varen fer, sinó que entraré bàsicament en una sèrie de preguntes que m'agradaria que em contestàs o intentàs respondre de la manera més clara possible.

En primer lloc, tenint en compte que un dels principis d'aquesta estratègia diu que bàsicament el que s'ha de fer és actuar en prevenció, jo li voldria demanar exactament quines són les polítiques de reducció de residus que es pensem dur a terme, no d'una manera genèrica, sinó concreta, que pensa dur endavant o les que ja dur endavant la conselleria, tenint en compte que és un aspecte fonamental i que està implícit en tots els principis que fan referència a aquesta qüestió.

En segon lloc, també li voldria demanar, perquè crec que amb això s'ha d'anar una miqueta alerta per no entrar en segons quines qüestions més, diríem de plantejament global, és que aquesta estratègia en cap moment, en cap moment no aplica el principi de qui contamina, paga, sinó que bàsicament el sistema que s'empra és subvencionar el sector productor, la qual cosa és contrària a aquest principi de qui contamina, paga; respecte d'això m'agradaria demanar-li exactament què pagarà o com ho faran els productors d'aquests residus perillosos, com ho farà, no em parli del SIG, sinó què pagaran o de quina manera es pensa dur a terme i, en tot cas, si vostè em torna contestar que serà en el SIG, jo li diré, idò, que aquestes subvencions que vostès tenen previst donar en quina línia es donaran? És a dir, si serà per disminuir els residus perillosos que es generen o senzillament per muntar alguna infraestructura o per què, però m'agradaria que concretàs exactament aquests doblers de tots que, vulnerant el principi de qui contamina, paga, es donarà al sector productor, m'agradaria que em pogués concretar exactament a qui aniran adreçats.

Per una altra banda, també li voldria demanar altres qüestions que també ja en vàrem parlar a la seva compareixença, és que els SIC, és a dir, els sistemes integrats de gestió en aquest moment vostè ha fet referència al SIGRE, a la recollida de piles, això ja es feia, vostè mateix ja ha dit que un havia començat aproximadament el 2001, i l'altre havia començat el 2003. L'únic que s'ha afegit ha estat el SIGFITO, de fitosanitaris, però jo li voldria demanar els SIC que encara no s'han posat en marxa, els sistemes integrals de gestió, de fraccions de residus perillosos que encara no estan en marxa, què està passant ara? Si pogués contestar què està fent ara, com dic, en residus, en fraccions de residus que no hi ha cap sistema integrat de gestió, per tant, suposadament de gestió; per tant suposadament van a la bossa de fems, o suposadament no sabem on van. Per tant, ens agradaria que ens pogués explicar

què es fa amb aquests que no tenen sistema integrat de gestió, perquè precisament això és un dels grans problemes que existeix en aquest moment.

També, entrant a qüestions concretes, li voldria demanar si els residus MER, que és una qüestió que no sé si vostè creu que això és un tema que, a vostè, no li competeix, que competeix només als consells insulars, m'agradaria que digués exactament si ja saben el sistema de gestió d'aquests residus, com es farà. Si sobre els residus sanitaris grup 2 també ja tenen clar com es farà el tractament d'aquest tipus de residus, i en aquest sentit, per tant, que pugui explicar allò que vostè d'alguna forma..., no el que s'està fent, fins i tot coses que ja es feien, sinó sobretot d'aquelles coses que no estan en aquest moment regulades quin seguiment s'està fent per part de la Conselleria de Medi Ambient i, per tant, quina gestió s'està fent d'aquesta fracció de residus.

Entrant en una altra qüestió ja més en l'àmbit de les autoritzacions, de les inspeccions i de les sancions, jo li he de dir, Sr. Conseller, que a mi m'ha donat una satisfacció; supòs que no era la seva intenció i que a la seva rèplica evidentment ja s'encarregarà de llevar-ho, però em dona una satisfacció perquè precisament a l'anterior legislatura es va fer una bona feina perquè es varen posar les bases precisament perquè hi pogués haver una certa feina respecte als temes d'inspecció i sanció, tenint en compte que es va fer o es va intentar millorar respecte al personal i fer una sèrie d'actuacions perquè hi pogués haver una inspecció i una vigilància envers el tema dels residus, cosa que desgraciadament abans gairebé no existia, i per altra banda també hi va haver una certa tasca, si més no social, que era important que hi hagués denúncies de cara sobretot a abocaments de residus perillosos que, com sabem tots, tenen greus implicacions de contaminació tant a la terra com a l'aire i, evidentment, també a l'aigua. Per tot això crec que ja hi havia una feina, evidentment incipient i que requeria continuar-la, cosa que supòs que vostè haurà fet, però evidentment veig que almenys va servir per a qualche cosa.

Però dins això li voldria demanar una pregunta molt concreta, i era que els expedients resolts que vostè ha dit..., jo li deman allò d'aquesta legislatura: dels expedients resolts aquesta legislatura m'agradaria que em digués quants se n'han resolt, tenint en compte quants realment n'hi hagut amb una sanció concreta a un autor, o a una persona, o a una organització, a qui sigui, a una empresa, que hagi fet un abocament, si és que hi ha hagut sancions concretes i si es pot dir, evidentment, a quines.

I també entrant a allò concret, ja si vostè vol baixar a aquest punt, jo també hi voldria baixar i li voldria demanar concretament Sencelles, tenint en compte que és un element que vostè a més l'altre dia, responent a una pregunta que li havia fet el Sr. Crespí, va dir que el tema de les cobertes de cotxe, és a dir, les rodes de cotxe, no era un tema que competia a la Conselleria de Medi Ambient, que era un tema dels consells insulars, jo li voldria demanar a veure si vostè creu que això és així, si creu que la vigilància i el control també d'aquest tipus de vessaments o d'acumulació d'un determinat residu no és una competència de la Conselleria de Medi Ambient. Per tant m'agradaria que m'explicàs exactament què competeix a la Conselleria de Medi Ambient, si la vigilància i el control de

tots els residus li competeix o no, només de determinats residus, perquè m'agradaria que també em pogués explicar això.

I res més. Esper que em pugui respondre aquestes preguntes i, ja li dic, no entraré en disquisicions més polítiques de si una estratègia o un pla; jo l'únic que li vull dir, Sr. Font, és que vostè sap perfectament -també ho sé jo i ho saben els diputats i les diputades- que el tema dels residus perillosos és un tema molt preocupant, no és un tema nou, precisament és un tema en el qual cal una feina molt important a fer, i sobretot cal una cosa, que són accions concretes i saber on són aquests residus, per què es generen i, a partir d'aquí, posar totes les mesures adients per intentar generar-ne els menys possibles i que els que es generin estiguin ben controlats perquè no contaminin. Dins aquesta línia jo li vaig les preguntes que dic que esper que em respongui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rosselló. Per contestar... Vol contestar ara, Sr. Conseller? Idò té la paraula per contestar a la Sra. Rosselló.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta i senyores i senyors diputats. Gràcies, Sra. Rosselló. Jo li agraeisc molt que no hagi anat pel tema del pla director; estic content que vostè comenci a entendre que un pla director seria un greuge total cap als ciutadans. Basta veure el que passa amb els residus urbans a Mallorca, amb els enderrocs, les factures que anirem assumint amb el tema de l'intervencionisme de l'administració que nosaltres, jo em pos el primer com a culpable, hem desenvolupat al llarg dels darrers 23 anys i mig. Hem d'aprendre dels errors, i si hi ha un sistema que per ell tot sol, quan tu compres el producte, estàs pagant retirar-lo i eliminar-lo, és de bastant talossos -i no retir l'expressió- tornar a pagar si ja has pagat una vegada, i sempre normalment, al menys poderós, li costa molt més pagar que a aquell més poderós, amb la qual cosa un pla director, així com estava plantejat, hagués tengut un sobrecoast importantíssim per a les cases i per als comerços i per a les empreses.

Vostè diu que jo els he contactat el mateix que l'altra vegada. No, ni molt manco. Jo avui els he parlat de tres coses, de quatre coses molt importants, de les quals m'havien culpats, i els he contactat els nombres. Els he parlat de recollida, d'autoritzacions, d'inspecció i de sancions. Jo, d'això, no en vaig parlar el dia de la compareixença del març, i el meu 70% d'intervenció ha estat sobre això. Si vostè no m'ha escoltat o parlava amb la Sra. Vadell no és el meu problema, eh?, però allò que és, és, i no em pens permetre, d'aquí a final de legislatura, més mentides en aquest sentit.

Hi ha una qüestió, Sra. Rosselló, que és increïble. Si parlem de filosofia el resultat final no té un igual, perquè les lletres són per tenir un pensament millor, esbrinar dins el pensament d'una societat. Però quan parlem de matemàtiques, que té un igual, la millora del trienni 2000-2003, o 2000-2002, al trienni 2003-2005 és tan brutal, és tan brutal, sense tenir jo en aquest moment més responsabilitat que la que tenia el meu antecessor,

sense tenir jo més que la sanció i la inspecció, i jo li parl de fets reals.

Vostè em parla de política de reducció de residus. No m'ha escoltat. A partir del fet que vostè està fent un sistema integrat de gestió nacional o autonòmic, o un conveni com és el darrer Ecopila, tot això vostè ho està reduint, reutilitzant, i fins i tot en segons quins casos reciclant. Clar, es veu que de 10 milions de quilos a 19 milions de quilos, vostè es veu que no veu aquests 9 milions de quilos; és el doble el que hem estat capaços de retirar del mercat, que no ha anat a incineració, això, això no ha anat a incineració a Balears, ha anat a través dels autoritzats a llocs per ser reutilitzat... No, no, no, vostè demana quines polítiques de reducció de residus; aquelles que són la recollida per gestor autoritzat i que vagin a... Ja pot dir que no, no. Què es pensa?, que me'ls menjaré jo? No, és que han contat una *milonga*, Esquerra Unida i Els Verds, que quan toques amb els peus en terra no pot ser, i no pens deixar-ho. És a dir, 9 milions hem estat capaços de reduir de perillosos i reutilitzar, només des de dia 1 de juliol del 2003 fins ara. I torn a dir les dades, si ho vol.

No aplicam "qui contamina, paga", ha asseverat. L'únic que aplicam és "qui contamina, paga". La bossa del fems de residus sòlids urbans cada ajuntament té la potestat, una vegada aplicats els euros per tona, de posar per a cada casa un preu. Aquí sí que no "qui contamina, paga"; cada casa té un preu, i cada comerç en té un altre, i cada empresa en té un altre. Digui'm quin rebut li ha arribat, a vostè, de l'ajuntament, o del consell, o del Govern, de perillosos. En canvi, potser si va a veure qualcú, fins i tot familiar, que allò que té és un gestor autoritzat que encara no té SIG li faig saber que paga; a sobre que ha pagat quan ha comprat el producte, si ho vol deixar encara paga perquè el se'n dugui l'autoritzat. És a dir, així de clar.

Després, subvencionar el sector productor. Digui'm quina subvenció hi ha en el sector productor que no sigui la del transport entre les Illes i la península, que està dins el règim especial de les Illes Balears. Nosaltres subvencionarem els ajuntaments que vulguin posar en els seus punts verds uns espais a posta per poder deixar, els domiciliaris, allà els perillosos, i facilitarem l'acord amb els sistemes integrats de gestió, el que ara ja també està fent el Consell de Menorca, que hem començat a parlar amb ells, amb els sistemes integrats de gestió perquè, a part de fer allò de mitjans productors i grans productors, també recullin gratuïtament, gratuïtament, allò dels punts verds. Però això ja està passant actualment. Els municipis que feien recollida de perillosos, sense haver-hi cap sistema integrat de gestió, de fitosanitaris, que n'hi havia, tenien factures a final d'any que més de 10 milions de pessetes, més de 60.000 euros. Ara, d'ençà que es recullen, aquests ajuntaments han deixat de pagar aquests 10 milions i han pogut deixar de repercutir aquests 10 milions sobre el rebut de residus sòlids urbans, que l'ajuntament només en té un, dels urbans, de la incineració i de la recollida, si n'hi havia, en aquests casos de perillosos, perquè hi ha molts d'ajuntaments que manegen molts de perillosos, sobretot municipis agrícoles, i fa molts d'anys que pagam per això, i ara fa dos anys que no pagam per això.

Clar, què ha passat aquí?, que qui contamina, paga; aquell que ha comprat el bidó d'insecticida, de desinfectant, quan l'ha comprat de 50 litres ha pagat ja perquè se'n duguin aquest bidó i que el reciclin o reutilitzin el que puguin d'ell. I això és el que està passant, i amb això hem passat en tres anys a 9 milions de quilos, 9 tones. Això és una reducció que no és una aposta de futur, això és una realitat que l'any que ve serà superior.

Després..., què feim ara amb els que no hi ha SIG? El mateix que es feia el 2002. Aquell que és un productor de perillosos sap que té l'obligació de tenir un gestor autoritzat; i què hem propiciat?, que hagi augmentat més d'un 400% el nombre d'autoritzats per recollir. I què ens ha costat, això, als ciutadans de Balears?, cap pesseta, perquè neixen empreses que el tema de tractar coses d'aquestes és un valor afegit, interessant i d'aposta de futur, i hi ha més gestors autoritzats per anar a aquells que se sap que maneja un perillós, que té l'obligació no el Govern de llevar-li el perillós, ell té l'obligació, quan maneja el perillós, d'eliminar-lo, i lògicament això és el que feim amb els quals no hi ha SIG. O, amb les piles, el que vostè va començar; però, clar, punts de recollida de piles, n'hi ha ara el doble dels que hi havia l'any 2002, ho ha de saber. No és qüestió de "tanta sort", és que vostè se n'ha d'adonar, només amb un fet com aquest, que jo no li critic allò seu sinó que feim el que toca fer.

I després els residus..., sí, què estam fent ara... Després hi ha el tema de... No, el tema de residus. Jo no som responsable del Pla director de residus sòlids urbans de la passada legislatura, dels pneumàtics. Jo no som el responsable d'haver posat un pla director de residus sòlids urbans en què, la gestió de pneumàtics i RAEE, la tindrà el Consell de Mallorca. Jo no els hi hagués posat mai, mai, perquè tant els RAEE com els pneumàtics tendran sistema integrat de gestió, tant uns com els altres. Vostè va propiciar un sobrecoast d'un conveni que pagarem fins al 2015 per unes instal·lacions de RAEE que jo he sentit parlar en el consell que no se sap si seran rendibles. I també li va donar la potestat que l'únic que pot tractar pneumàtics a Mallorca és el consell. En canvi, sabent com a polític responsable que hi haurà un sistema integrat de gestió, no hem de fer pagar una sola pesseta més als ciutadans de les Illes Balears per a això. I això és vergonyós.

Què faig jo amb Sencelles?, el que vostès no varen fer la passada legislatura, perquè els pneumàtics són allà d'abans del 2003, i no és Sencelles, només, és Sencelles i Algaida. I què hem fet?, el que es va fer el 2002 ni el 2001, que és obrir un expedient sancionador, donar un termini per recollir-ho i, si no, actuar nosaltres i passar la factura. D'acord que aquest senyor serà insolvent i de passada és a la presó. Com, què hem fet? Un feiner, un feiner. El que passa és que nosaltres no tenim crèdit, amb aquests temes, i ho sabem, ho sabem, que no tenim crèdit, però en canvi hi ha molta gent que escolta, no aquí dins, tan sols, molta gent que escolta.

I després ha de saber una cosa. Diu que ja existia el SIGRE. El SIGRE s'havia constituït a nivell de document. La implantació del SIGRE és el 2004; ho ha de saber, perquè qui firma el conveni... Sra. Rosselló, vostè no va signar cap conveni, no va signar cap conveni que pogués donar l'autorització al Sistema Integrat de Gestió per poder operar dins Balears, i els dos que s'han format són el SIGRE i el

SIGFITO; un és del 2004, a principis, i l'altre del 2004, a finals; i en aquests moments amb el ministeri, amb distintes comunitats autònomes de distint signe polític, estam fent feina perquè surti el RAEE d'electrodomèstics, que es va aprovar l'any passat el mes d'agost, el 2005 en el mes d'agost, i jo no estic donant canya al Ministeri de Medi Ambient en aquest sentit, que n'hi podria donar per fer complir als productors; sap per què?, perquè n'hi ha vuit, de sistemes integrats de gestió, d'electrodomèstics, i estam mirant, en reunions del director general Sr. Ventura Blach i el director general de l'Estat Sr. Jaime Alexandre, poc a poc de ser capaços de fer entendre als sistemes integrats de gestió que han d'arribar a acords amb els ajuntaments, perquè no ha de ser tan sols que una gran superfície o un mitjà comerç que ven electrodomèstics vagin a recollir-los, i que tinguin bo d'entendre's, per exemple, amb 500 operadors a les Illes Balears. Nosaltres necessitam que el prop del milió de persones que vivim a les Illes Balears, i sobretot aquell que té menys possibilitats i té una gelera i no la pot dur a qui la hi compri, la pugui dur al punt verd i deixar-la allà sense que li costi res. I en això estam d'acord amb la ministra i lluitam totes les comunitats autònomes perquè això sigui així, i duim un retard d'un any i un mes i mig, però no un retard d'un any i un mes i mig perquè la ministra no faci el que toca, és que està canviant al filosofia. Abans parlàvem del fet que els fems no es tirassin al corral; ara parlam d'una altra cosa.

Hi ha banderes que hi ha gent que les ha perdudes per a sempre. Sra. Rosselló, vostè que va tenir la possibilitat d'arreglar els sistemes de perillosos no els va arreglar; per què?, perquè sabia com jo que Europa estava legislant com havia de resoldre aquest tema basat en el tema que qui contamina, paga, i està aprovat el dels RAEE i el dels olis usats. Què passa?, que en aquest moment ha d'acabar de fer l'engrenatge l'Estat de com ho farà complir a cada comunitat autònoma. I el que sortirà també enguany és el dels pneumàtics, el SIGNUS. Sí, s'ha aprovat ja, s'ha aprovat el decret; és a dir, tenim aprovat el decret de RAEE, el SIGNUS i els d'olis usats, i pareix que a principi d'any s'aprova el de piles. I és l'exemple més maco, el de piles: el dia que s'aprovi el SIG de piles nosaltres negociarem amb els que tendran el SIG de piles que els 1.600 llocs o 1.700 que dic que tenim de piles a les Illes Balears ho han de fer ells, i nosaltres no pagarem els 180.000 euros, els 30 milions de pessetes. Per què?, perquè quan aquell senyor que ha comprat la pila per a la seva ràdio ho ha pagat ja, això, abans. I hem d'esperar un poquet, poc a poc estar-hi a sobre i que vagin sortint, però aquesta legislatura podem acabar amb cinc o sis sistemes integrats de gestió operatius, i si ha estat quasi quasi doblar la recollida de residus perillosos amb 9 milions de quilos en tres anys, els pròxims tres anys podem tornar a doblar aquests 19 milions i estar a prop dels 40 milions, que els objectius que tendria Balears respecte dels que té l'Estat espanyol o dels que té Europa són molt més pretensiosos que el que hi tenen els altres.

La inspecció, nombre d'expedients resolts. Expedients sancionadors resolts el 99, 5; expedients sancionadors resolts el 2000, 2; el 2001, 2; el 2002, 14; el 2003, 16; el 2004, 45; el 2005, 39; i el 2006, 14. Si després vol que li digui cada un quin..., eh? Expedient sancionador resolt o en tramitació a punt de resoldre. Li estic dient la veritat! Jo tenc el cap de servei que vostè tenia, eh?, així de clar.

I en el tema dels pneumàtics a Sencelles i a Algaida, en data 4 d'agost es va incoar expedient sancionador contra l'entitat Unió Reciclajes de Baleares SL; el Servei de Correus, amb data 22 d'agost del 2006, intenta notificar l'acord d'inici i es constata amb l'avís de recepció que l'interessat és desconegut; amb data 29 d'agost del 2006 l'agent de medi ambient adscrit al Servei de Residus va notificar en mà a l'interessat l'acord d'inici de l'expedient sancionador, i a dia d'avui està pendent de firma per part de l'instructor el procediment de la proposta de resolució de l'expedient sancionador perquè veim que li estarà passant el termini. Què farem? Actuarem nosaltres, li posarem la multa i li passarem la feina. Després què passa? Si aquest senyor només té ossos i no té popes els que pagarem serem tots els que estam a les Illes Balears, i el Govern també té l'obligació de mirar que no sempre paguin els que no són culpables; per això intentarem a veure si li queda cap popa, a aquest.

I en el cas de l'expedient sancionador als pneumàtics d'Algaida, en data 5 de setembre es va incoar també un expedient sancionador a Unió Sistemes de Reciclatge SL, i en data d'avui, és a dir, en data de 9 d'octubre, el director general de Qualitat Ambiental i Litoral sol·licita la inserció al butlletí ja de l'acord d'inici de l'expedient sancionador. Això amb dos que hi ha de pneumàtics.

Qui és el competent d'eliminar?; el consell. Qui és el competent d'actuar quan el sòl no és apte per a...?; l'ajuntament, llei de disciplina urbanística. Si no ho fa l'ajuntament ho pot subrogar al consell. Si no ho subroga al consell, com que nosaltres també tenim la potestat d'inspecció i sanció, hem d'actuar. I què hem fet en els dos casos?; actuar, però això no tenir per què arribar al Govern, ni al consell. L'Ajuntament de Sencelles i l'Ajuntament d'Algaida tenen eines suficients per, dins un sòl rústic, no deixar fer un ús distint; no han de menester el consell ni han de menester el Govern, eh? Clar, si no fa bondat l'ajuntament, el consell tampoc no fa res i ho fa el Govern, i el Govern no fa res, però no és vera, hi ha els dos expedients sancionadors incoats. És a dir...

Sí, supòs que tenim errades, però jo en vaig trobar cap, d'expedient sancionador obert, o incoat cap expedient per la contaminació de l'aqüífer de Santa Gertrudis. No en vaig trobar cap. Dic el mateix?, i ho diré quasi quasi fins al darrer dia que estaré aquí dins, i si continuu ho repetiré, perquè és el delictes mediambiental més gros que ha passat mai a les Illes Balears, més de 50.000 litres de gasoil i benzina vessats a un aqüífer, tant inferior com superior, i mai no he sentit cap partit del que es denomina l'arc de centre esquerra ni cap agrupació ecologista que m'hagin volgut donar una mà per arreglar aquest tema. Vergonya tendria jo si estigués a l'altre costat, vergonya, vergonya. Això és perquè un fiscal ho agafi i vagi al fons.

I res més. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Rosselló per un temps de 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Li demanaré que em deixi per ventura 2 minuts més, tenint en compte que el Sr. Conseller, com sempre, esper que acabarà prest la legislatura i per tant deixarem de veure'ns les cares el Sr. Conseller i jo, perquè crec que el que ha fet vostè durant aquests quatre anys ha estat avorrir sobiranament tots els diputats almanco d'aquesta cambra, on sempre ha repetit exactament el mateix i on l'únic que ha fet ha estat retreure la gestió dels quatre anys anteriors.

Miri, Sr. Font, en primer lloc, el Partit Popular va governar en aquesta comunitat autònoma, amb els tres anys que duim -ja no en comptaré ni quatre-, 19 anys, i ara ho vol imputar tot als quatre anys? Molt vàrem fer, Sr. Conseller. Gràcies a aquests quatre anys coses varen quedar posades i encarrilades que vostès després se n'han omplert la boca. Per tant, en primer lloc, posarem les coses al seu lloc, perquè si no a mi em pareix que francament no val la pena ni que vostè parli ni que jo parli, perquè a qui estic demanant jo responsabilitats com a diputada, com a diputada, li estic demanant de la seva gestió d'aquests anys, que és el que m'ha de respondre. Si contínuament l'únic que ha de fer és una visió retrospectiva, jo també li faré una visió retrospectiva des del primer en què governava el Partit Popular i vostè ha tengut diversos càrrecs en aquests distints governs que hi ha hagut del Partit Popular.

En segon lloc, miri, Sr. Font, ja està, ja és el sùmmum, amb tanta Santa Gertrudis, home! Vostè sap perfectament, i perdoni aquesta expressió, sap perfectament que allò de Santa Gertrudis s'ho va trobar, efectivament, mig iniciat, i és que a vostè li era l'obligació de continuar, però dir que no s'havia fet res per part del Govern anterior a la Conselleria de Medi Ambient és dir mentides, és dir mentides!, i si no vostè dugui totes les coses aquí damunt, tots els papers i ho mostri a la premsa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rosselló, no..., li deman que es calmi una miqueta.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, però és que..., perdoni, són quatre anys de sentir exactament el mateix.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però ajusti's un poc a la rèplica...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, m'hi ajust.

LA SRA. PRESIDENTA:

...perquè, si no, és clar que passa dels 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

M'hi ajust, m'hi ajust. M'hi ajust, a la rèplica, m'hi ajust, perquè evidentment no em queda..., estam parlant de residus perillosos.

Bé, entrant concretament a les qüestions del que a mi m'interessa, que al cap i a la fi és per això que som aquí, miri, allò del pla director evidentment és una manera d'entendre com s'han de fer les coses. Nosaltres consideram que els plans directors s'han de fer perquè senzillament s'ha d'abordar un problema i, a partir d'abordar un problema que existeix, cercar tots els mecanismes i totes les actuacions que s'han de dur a terme, i en aquest sentit una estratègia només és unes bones intencions, i sobretot una qüestió, Sr. Font, que a mi em preocupa, no perquè sigui vostè, a mi m'és igual qui sigui, com si és d'un altre partit, m'és absolutament igual, el problema és que en aquest moment deixar els residus perillosos només pendants del fet que es faci un sistema integrat de gestió, almanco nosaltres consideram que això és perillós, perquè aquests sistemes integrats de gestió poden estar 10 anys, poden estar 4 anys, 10, 6, 7, a fer-se. Nosaltres creim que hi ha d'haver actuacions mentre es formen tots aquests sistemes integrats de gestió, hi ha d'haver actuacions per intentar precisament evitar que aquests residus o aquestes (...) de residus perillosos no es tractin de manera adequada, i per això jo li demanava què passava amb aquests sistemes integrats de gestió que no estaven encara configurats.

En segon lloc, respecte a la recollida jo l'he entès molt bé; la recollida vostè va dir en el seu moment i també ho ha tornat a repetir que hi hauria una recollida que farien les grans empreses, que jo li he demanat a veure quin sistema es faria de recollida, és a dir, de quina manera es recolliria, i respecte als petits productors, que això és un gran problema, pel que vostè ha comentat això es farà a través dels parcs verds. Jo evidentment també el que li volia demanar al voltant del fet que es farà a través dels parcs verds, si se subvenciona als ajuntaments aquesta recollida a través dels parcs verds, això també haurà de ser..., aquestes subvencions seran de doblers públics, amb la qual cosa no digui que tot això serà absolutament gratuït, perquè també qualcú ho haurà de subvencionar, en aquest cas suposadament el Govern.

I també li he de dir una altra cosa: que precisament en aquest moment totes aquestes coses que vostè diu estan dins la tarifa que paguen els ciutadans; amb la tarifa estan pagant en aquest moment la recollida de perillosos que es produeixen a petita escala, perquè estan dins la tarifa que presenta TIRME, que també recull una part de perillosos que en aquest cas se'n van a incineració. Per tant jo crec que dir que no pagarà ningú res crec que és una mesura que s'hauria d'anar una miqueta amb esment.

Respecte a la reducció de residus -i vaig acabant- li he de dir una qüestió. Vostè no m'ha entès. Ja sé que han recollit més residus, i és cert que n'han recollit més, és que no faltaria més, primer perquè se'n generen més, i segon perquè evidentment cada vegada hi ha més consciència, hi ha més feina, també seva, de la conselleria, i d'altres administracions, etc., que fa que la recollida millori. Però jo li estic parlant de polítiques de reducció, és a dir, d'intentar evitar aquesta elevada producció de residus, en aquest cas perillosos, que s'estan generant. Si tenen concretament polítiques concretes per intentar reduir, com dic, per tant de no generar aquests residus; això és el que jo li demanava i esper que ara aquesta segona vegada se m'entengui.

Per altra banda, miri, respecte al tema dels pneumàtics i d'altres sectors que vostè no m'ha explicat -residus sanitaris grup 2, residus MER-, que estiguin dins altres plans o que faci el consell insular. En aquest moment com a mínim hi ha algú que se n'ha d'encarregar. El problema, com li dic, és que mentre arribin els sistemes ingrats de gestió dels RAEE o dels pneumàtics haurà de passar un temps i mentrestant no hi ha control, com es veu per exemple amb les coses que estan passant o que han passat, i per això nosaltres li demanàvem, i li ho torn a demanar, a veure si només espera que arribi el SIG, i per tant el sistema integrat de gestió, o si pensen fer alguna cosa més que no sigui només esperar que es faci aquest sistema integrat de gestió, que per allò que he entès esperaran que arribi.

I entrant al tema d'inspeccions jo li he demanat concretament els no resolts, no li he demanat els que havien estat resolts, o igual no m'he explicat bé, sinó els que tenien una sanció, no els que diuen "ho arxivam o ho posam", sinó si havien posat alguna sanció d'aquestes 45, o no sé quantes m'ha dit, moltes, que vostès havien resolt, concretament crec que m'ha dit 45 o 34. Quines sancions han posat?, perquè m'agradaria saber-ho. I en segon lloc també li he de dir, respecte al tema d'inspeccions, que les denúncies -i acab, eh?- que la conselleria ha actuat són denúncies que han vingut de fora. Concretament Son Anglada va ser una denúncia que hi va haver del *Diari de Mallorca*, sembla ser; de Sencelles va ser una denúncia que va posar un regidor, crec recordar. Per tant les actuacions que ha fet la conselleria han estat aquelles que han vingut denúncies de fora, almanco inicialment. A mi m'agradaria, per tant, conèixer si vostès ja el que són expedients que els han arribat pel seu propi sistema de funcionament de la mateixa conselleria, com dic, quines sancions han posat i en quins àmbits per saber que efectivament vostès estan fent feina.

I acab. Tampoc no m'ha entès. Jo només li he dit que havia millorat una mica els inspectors, els agents de medi ambient que es dedicaven a l'àmbit del que era la vigilància i la inspecció dels vessaments en àmbit de residus, i bàsicament dels perillousos. Jo crec, Sr. Conseller, que hauria d'augmentat encara més perquè crec que és absolutament insuficient, tenint en compte que, com vostè sap, en aquestes illes es produeixen moltes fraccions de residus perillousos diferents però en poques quantitats, i a vegades és molt mal de controlar. Per això jo crec que realment en aquest moment hi ha poca capacitat de respondre a una realitat que és la que és.

Però així i tot jo li torn intentar reproduir aquestes preguntes per si ja em pot contestar o senzillament no em respondrà i ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rosselló. Per a contrarèplica té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, Sra. Rosselló, és vera que jo he estat a molts de llocs en el Partit Popular, i esper estar-hi molt més, la qual cosa jo també li desitj que en el seu

partit vostè en pugui ocupar molts. Convendria ser més seriosos, a vegades, en segons quines coses. No, clar, com que vostè parla molt després..., i jo segons quines coses que..., bé, quasi estic en política per això.

Miri, Sra. Rosselló, començaré pel final. Les denúncies vénen de particulars, d'ajuntaments, del SEPRONA i d'agents de medi ambient. He de pensar jo que el 2000, que només n'hi havia 72, no enviava la gent a fer les denúncies?; o el 2001, que n'hi havia 70, no enviava la gent de medi ambient?; o el 2002, que n'hi va haver 91? Però és que jo ara en tenc, el 2003, 129; el 2004, 456 i, el 2005, 300. Clar que nosaltres feim denúncies, també! És que vostè insinua que nosaltres només anam a denunciar i només ens movem quan surt un diari o crida un ajuntament. És que vostè amb això està fent un flac favor als funcionaris i especialment als agents de medi ambient, que em pens que vostè els coneix. No, no, jo li contest la pregunta, i això lògicament fa mal, fa mal. M'ha dit que em volia..., per si havia sortit per un diari.

Miri, Son Anglada, Sencelles i Algaida, com així no hi ha cap denúncia a la conselleria d'abans que sortís per un diari o per un ajuntament si els dos casos són d'abans del 2003? Jo no la faig responsable, a vostè, però els pneumàtics hi eren i a Son Anglada hi havia també la contaminació; no la suposada contaminació que es va dir, que era falsa, perquè no hi ha contaminació de perillousos sanitaris, sinó la de perillousos d'un cementeri de cotxes. I com així no vaig trobar jo cap denúncia?, com així el Sr. Blach no va trobar denúncies de Son Anglada o denúncies de Sencelles? Idè perquè a vostè no li varen arribar. Però a les fotos aèries hi són, del 2002. Per això el pacte va ser irresponsable? No, però a mi no m'hi faci, si vostè és el mateix que jo o ha estat el mateix que jo, a mi no m'hi faci. Hi ha una diferència molt important: gràcies al *Diari de Mallorca*, gràcies a l'Ajuntament de Sencelles hi ha dos expedients sancionadors oberts. És aquesta la diferència.

No li he contat els tres anys i quatre mesos el mateix, que arriba a ser a un avorriment, com diu vostè, ni molt manco, ni molt manco. I que jo compari la gestió dels quatre anys anteriors, i d'aquí a les eleccions encara més, i d'aquí a les eleccions encara més perquè els ciutadans dia 27 de maig han de saber si volen el que hi va haver anteriorment o el que hi hagut aquests quatre anys, i si volen el que hi va haver anteriorment jo ho accept totalment i absolutament, cap problema ni un, sense histèries, però estam per això. Home, també estam per recordar la memòria nacional de l'Estat espanyol respecte *versus* el 36. Res a dir, no tenc, que ja arriba a ser avorrit, almenys jo pens que per a les meves filles no té futur parlar d'això; només pot tenir futur allò que és immediat.

Després l'altra qüestió. No digui pus mai més que dic mentides de Santa Gertrudis. Si ho vol demanam compareixença... Aquí hi ha hagut una responsabilitat tan grossa amb Santa Gertrudis, tan grossa amb Santa Gertrudis per part dels que hem governat de voler resoldre aquest tema... Vostè creu que una història que no està ni començat expedient sancionador, que la Conselleria de Medi Ambient diu que és Sanitat que en té la culpa, i no comença res, fins i tot el director general de Biodiversitat fa un informe que diu que no hi ha problema, i vostè em dirà a mi que deim mentides? Jo tenc la sensació, Sra. Rosselló, que vostè no sabia què passava a la

seva conselleria, en aquest cas. I jo estaria encantat que m'interpel·làs de Santa Gertrudis aquí baix, eh?, gaudiria, gaudiria. És increïble.

Després hi ha una cosa que jo li vull dir. No m'ha entès. Allà on no hi ha SIG, què feia vostè allà on no hi havia SIG i venia un productor de perillósos? El que feia vostè era enviar-li un gestor autoritzat. I quants n'autoritzava?, i quants en tenia? Nosaltres, la nostra feina ha estat fer feina amb les autoritzacions, i que de 27 que hi havia el 99 s'hagi pogut passar o hagi tengut un augment de més del 307%. Clar, allà on no hi ha SIG, si és domiciliari, com que està dins la bossa desapareix la perillositat, perquè ho diu Europa, no ho dic jo, jo trob que no; i aquell que no està dins domiciliari, el petit productor o gran productor, té l'obligació perquè la llei li ho diu, com quan anam amb el cotxe que tenim l'obligació d'anar per la dreta, té l'obligació de tenir un gestor autoritzat. Jo no he de fer res més que fer el seguiment del fet que tothom faci això, i els grans productors que tenien l'obligació d'entregar cada any el registre de perillósos que han tractat, i a partir de l'any que ve seran també els petits productors. Aquesta és la meua obligació, sobretot els petits productors si han presentat la seva declaració, i saber si tots els grans productors, que són els únics que ara tenen l'obligació, l'han presentada. I ho troba poc? Només aquestes accions han duit quasi a doblar el que s'ha recollit, i ho troba poc, en tres anys?

I l'altra qüestió que crec que és molt important; nosaltres feim el mateix que fan l'Estat espanyol i la Unió Europea: en aquest sentit van implantant així com poden aquests sistemes integrats.

No ha entès allò de les subvencions. Les subvencions són perquè els ajuntaments adaptin els parcs verds a un habitatge on hi puguin dipositar els recursos perillósos, perquè no es poden... Ara resulta que posam un contenidor d'aquests d'enderrocs, de (...), i allà s'hi tiren fluorescents, geleres, televisors, vidres, de tot. Llavors això s'ha de dur a MAC Insular; cada castanya val devers 80 euros, cada tona; deu tones són 80.000 pessetes, eh? Nosaltres hem pagat una factura aquesta setmana passada d'esbucar una depuradora que ha costat 38.000 euros; els enderrocs ens n'han costat 48.000.

És a dir, hem de saber el que hem fet, eh?, hem de saber..., i en segons quines coses jo crec que és necessari reciclar els enderrocs, però potser hi ha coses que haurem de mirar com ho feim, perquè un senyor treu llicència i és autònom i arregla el seu bany i l'enrajola de nou i li costen més els enderrocs que el bany. I què passarà amb això? I això no ho vaig posar jo en el Pla director de residus sòlids urbans, no ho vaig posar jo ni el meu partit. I en canvi vull remar amb el consell, maldament governassin vostès la pròxima legislatura, perquè crec que això és un tema d'estat, d'estat. Supòs que després d'educació i sanitat, i la feina i l'habitatge, això és un dels temes importants perquè es doni una solució.

I nosaltres el que volem pagar és la infraestructura, i per exemple vostè em diu "ho repercutirà". No, jo subvencionaré aquesta obra que fa aquest ajuntament per adaptar aquest "daixò", i el que durà allà seran els domiciliaris que ara fica dins la bossa, que deixen de ser perillósos, perquè hi hagi acord amb un SIG i ho puguin dur, i ara potser només hi haurà acords

amb el SIG que seran fitosanitaris, pneumàtics, RAE, els que es vagin aprovant. És que és un tema complex, no és fàcil. Jo per arribar a convèncer el meu equip que havíem de fugir de la tarifa en vaig pegar un fum; clar, perquè tot és molt més fàcil: muntarem un concurs, donam una concessió, que passin una factura a cada casa i a cada empresa i cada empresa pagarà 500.000 pessetes, o 400.000 pessetes. Què costa a un restaurant el fems, actualment?, un any, de mitjana?; entre 300 i 400.000 pessetes, i a qualcun fins a 3.000 euros. Què costaria a una empresa que maneja, a una empresa tradicional bijutera de les Illes Balears, els perillósos que maneja? Burrades, burrades. És a que a vegades parlam de coses que jo..., el que he de fer és acabar i passar als altres grups.

Una darrera qüestió. La tarifa de TIRME mai no ha contemplat, mai, els bidons de fitosanitaris, que és d'allò que dic que té un estalvi el ciutadà. Els bidons de fitosanitaris, que hi havia ajuntaments que tenien recollida selectiva de perillósos fitosanitaris, pagaven a un gestor autoritzat 10 milions, 60.000 euros cada anys, o 72.000 euros. A partir que ha entrat el sistema integrat de gestió i ha anat a recollir-ho, no han hagut de pagar cap cèntim. Però aquests doblers mai no anaven a la tarifa de TIRME, anaven a un gestor autoritzat. És una altra filosofia.

I acab amb una qüestió que és el tema dels MER. Sra. Rosselló, no som jo que va firmar un conveni amb un forn dels MER en el Consell de Mallorca; està dins el Pla director de residus que vostè va aprovar. No, aqueixa sí que no la vaig firmar jo perquè la passada legislatura jo era el portaveu de l'oposició en el Consell de Mallorca i diputat ras d'aquesta casa, i m'ho vaig passar molt bé. És a dir, a mi segons quines qüestions em pareixen bé, però segons quines altres trob que són *barriobajeras*.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell, 10 minuts.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, per cortesia, com és obligat, vull donar la benvinguda al conseller de Medi Ambient i al Sr. Blach, que l'acompanya. Esperem que baixi una mica el to d'aquest debat. La veritat és que és bastant complicat per als grups que hem d'intervenir després dels debats tan intensos que hi sol haver entre el Sr. Font i la Sra. Rosselló, perquè pareix que després ja es desvirtua una mica tot el que s'ha de dir.

Si m'ho permeten jo començaré per fer un agraïment, i potser serà la manera de posar una mica de distensió en aquest debat, i és dir que després de la primera compareixença que va fer el Sr. Font dia 29 de març del 2006 vàrem rebre en el grup parlamentari un esborrany de l'Estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillósos, la qual cosa ens va fer entendre molt millor, i amb més tranquil·litat el vàrem poder estudiar, el tema de l'estratègia, i també anava acompanyat de dues notes, una sobre el projecte d'ordre per la qual s'estableixen les bases

reguladores de subvencions i una altra sobre el contingut general del Decret de procediment de gestió en matèria de residus.

A la compareixença d'avui el conseller ens ha volgut explicar quasi bàsicament els temes de recollida, però, com que jo m'havia mirat i m'havia preparat una mica la compareixença en base a aquest document, els objectius són molt clars i són bàsicament disminuir el volum de residus generats, disminuir la seva perillositat, reutilitzar els residus generats i destinats a l'eliminació, disminuir la generació de residus perillosos i, en conseqüència, disminuir les emissions a l'aire, a l'aigua i al sòl.

Alguns d'aquests aspectes que jo li volia demanar és que ens explicàs més concretament quines activitats o quines actuacions vol tenir la conselleria per aconseguir aquests objectius d'un en un; algunes coses ja les ha dites, sobretot la disminució dels residus dins la recollida global de residus urbans en general, però crec que és important que ens digui quines actuacions pensa fer la conselleria per disminuir la generació de residus perillosos, que crec que és allà on està el quid de la qüestió, perquè el volum recollit és una cosa, però la generació de residus crec que és de molt difícil control, i seria molt interessant que ens explicàs si és possible o no fer aquestes coses.

Després hi ha una altra cosa que ens preocupa, que és que precisament allò que ha explicat ha estat en base al fet que hi ha un servei -s'ha centrat molt la seva intervenció en aquest tema, en les denúncies i en les inspeccions- que crec que la generació i la gestió dels residus perillosos quant a empreses grans, grans productors o empreses que ho manipulen és més bo de controlar, o és bo de controlar perquè amb els serveis d'inspecció i de control que té la mateixa conselleria, els ajuntaments o els consells, o fins i tot amb les denúncies ciutadanes, es poden controlar més, però allò que creim que és de molt difícil control és la generació o la separació, perdó, la separació dels residus perillosos que estan dins el domicili, o sigui, els residus domèstics que es consideren perillosos. A veure si la conselleria està pensant, o ha fet, o pensa fer algun tipus de campanya de sensibilització perquè la gent acudeixi a aquests futurs parcs verds on la població pugui anar a abocar els seus residus. Una altra cosa que també li volia demanar és quants de punts pensen que en aquests anys de vigència del pla fins a l'any 2011 es podran construir o es podran adaptar per poder donar facilitats als ciutadans.

I una altra cosa que també m'agradaria comentar és que, efectivament, en aquest decret... Ah!, una altra cosa que tampoc no n'ha fet menció i m'ha cridat l'atenció és que en el pla o a l'estratègia, al document que ens han passat hi ha el tema del resum financer que està en blanc, o sigui, no podem tenir cap tipus d'informació sobre el cost que suposarà a la conselleria tota la implantació i el desenvolupament d'aquesta estratègia; no hem vist res en absolut. Li ho dic perquè, passant ja a les bases reguladores, la nota sobre el projecte d'ordre per la qual s'estableixen les bases reguladores de les subvencions per a l'execució, vostè ha parlat només de l'adequació dels punts verds, però hi ha altres coses que també són subvencionables, i m'imagin que tendran també un cost. Li llegiré els documents que ens varen enviar, que efectivament les activitats subvencionables són l'adequació dels punts nets per part dels

ens locals, centres d'emmagatzematge, després projectes de minimització i reducció en origen, així com reutilització i recuperació *in situ* de residus perillosos generats per empreses, entitats, activitats, serveis docents, etc.; projectes d'adequació d'infraestructures que facilitin un tractament ambiental adequat als residus generats per tercers, compensació del dèficit d'explotació de les activitats de producció i gestió de residus perillosos, i projectes de formació en matèria de residus perillosos. I aquí permeti'm que faci una observació perquè vostè ens l'expliqui, perquè m'ha semblat que vostè negava això. "Finalment cal assenyalar que poden ser beneficiàries d'aquestes subvencions les persones o entitats que duguin a terme les activitats esmentades abans, la qual cosa inclou tant productors o gestors de residus com altres entitats, com ara ajuntaments, associacions empresarials o professionals". M'ha semblat sentit que vostè deia que els productors no podrien tenir cap tipus d'ajuda i m'agradaria que m'ho aclarís.

Una altra cosa que..., jo crec que ja ha dit quasi tot el que li volia demanar perquè ha estat un debat llarg el que ha tengut anteriorment, però sí que m'agradaria que m'explicàs una mica, potser abusant del seu temps o ja que s'ha ofert, m'interessa molt saber què passa a Majorica. Vostè sap que Majorica, una empresa productora de perles, igual que algunes altres que hi ha als termes de Manacor i Felanitx, han estat generadores de residus perillosos durant molts d'anys, i fins fa molt poc temps no han manifestat a la conselleria aquesta producció, i han estat causa -creim- d'una contaminació al subsòl, fins i tot als aquífers, molt important. Jo crec que és important que ens digui què pensa fer i què ha fet, perquè aquesta va ser una de les denúncies que nosaltres férem ja fa temps, i m'agradaria..., fa temps, i ara quan s'ha vist el solar buit s'ha tornat a denunciar la contaminació del subsòl, i m'agradaria saber què pensa fer en aquest sentit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. Vol contestar o...? Sí? Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en el que fa referència a..., vostè ha començat pels dos decrets, els dos decrets que anuncia l'Estratègia balear, el que fa referència a les subvencions ha passat Serveis Jurídics, i el que fa referència a...

(Intervenció inaudible)

Sí, i el reial decret que desenvolupa tot allò de perillosos està en el Consell Consultiu, ja; és a dir, acabarem l'any en haver aprovat el primer, que és el desenvolupament del Reial Decret de perillosos, i després a principi d'any sortirà també el que convocarà les ajudes. Aquesta pàgina que diu que li falta, és a dir, hi ha una inversió de 3 milions d'euros que té prevists la conselleria en aquests sis anys en equipaments per als ajuntaments; a mi m'agradaria que això es pogués fer ajuntaments, consells -els tres o els quatre consells- i el Govern,

que això pot dur a millores dels punts, nosaltres no tendríem inconvenient que duguessin també millores dels punts nets o dels punts verds en tema de matèria de residus sòlids urbans, tampoc no passaria res. I vostè demana on pensam arribar; entenem que els 67 municipis de les Illes Balears han de tenir recollida d'aquest tipus, i no tan sols els 67 municipis, sinó fins i tot qualque nucli urbà disseminat important que tinguin aquests 67 municipis.

Després estam parlant del fet que normalment es van repetint entre 950.000 euros, 1.100.000 euros d'ajudes al transport de les Illes a la península, pendent de saber si podrem aconseguir una ajuda per al transport de residus de Formentera a Eivissa, que estam parlant amb el Ministeri de Medi Ambient, hem obert converses i pareix que la cosa pot anar bé. Més que nosaltres pensam invertir 420.000 euros, que ells també posaran, els sistemes integrats de gestió, per les campanyes de cada any de sensibilització i comunicació dels sistemes integrats de gestió. 1.080.000 euros a ajudes destinades a formació i sensibilització. I després hi ha aquesta confusió, que jo he dit que no ajudaríem, és allò de les piles, o per exemple allò de les fustes tractades. Les piles es pot tocar; amb les piles no existeix sistema integrat de gestió, no és vera?, però ho paga el cent per cent dels ciutadans de les Illes Balears. En aquests casos que és possible fer una espècie de sistema integrat de gestió autonòmic, entre cometes, ho pagues tu, ho has de poder pagar perquè si no..., però allà on hi ha sistema integrat de gestió ho han de pagar ells, per això ja hem pagat abans. Per exemple, de fustes tractades, vostè que és de Manacor, estam en converses; en fustes tractades estam intentant crear un sistema integrat de gestió autonòmic, fusteries i gent que tracta la fusta; inicialment això ho haurem de pagar nosaltres; potser això durà que a la llarga també amb les fustes tractades es vulgui fer un sistema integrat de gestió nacional; té barra de ser el 2015 o el 2017 o el 2020, perquè no està dins l'ordre de prioritats. En canvi jo crec que és bo que el sector de la fusta tengui intenció d'això i nosaltres també. És a dir, part d'aquests doblers anirien per aquí.

I després una altra cosa. La disminució..., vostè sap quina és la forma de disminuir els perillous?, perquè li estic parlant de perillous, jo dels urbans no som capaç de parlar-ne. Jo no sé la fórmula. Jo podré controlar l'augment de perillous?, no, jo li som sincer, i si ha algú que ho sàpiga, meravellós, si això és a costa de no aturar qualsevol tipus d'activitat. És evident que el món evoluciona cap a una disminució, en segons quins casos, de perillous. Jo esper que els residus nuclears l'any 2025 no siguin un problema i que la pila d'hidrogen sigui una realitat per a tots els ciutadans d'aquest món, és la forma de guanyar a la contaminació atmosfèrica i als temes d'emissions de CO₂ a l'atmosfera, i em consta que el món hi fa feina, per aquest camí. En tot cas la nostra feina és la reducció d'incontrolats perillous, i intentam que cada vegada menys hi hagi menys incontrolats i que estiguin en mans d'autoritzats i que els reordenin.

I després quants de punts. Ja li ho he dit, és a dir, pens que tots. Les ajudes a productors també... Ah, sí!, allò de les denúncies i el tema de grans productors. Jo li vull dir una cosa: els grans productors de perillous tots estan controlats, estan obligats a presentar cada any la seva relació, i en principi tothom està complint. El problema és que no hi havia obligació

de declarar els petits productors, i aquesta entra en vigor l'any que ve i ara ja no tan sols tendrem els grans sinó que també tendrem els petits.

II'altra qüestió és el tema de Majorica. El tema de Majorica he volgut entendre que em deia -i seria molt interessant saber-ho, si pogués ser, no importa ara, em bastaria després- que fa temps es va denunciar. A la conselleria no hi ha cap denúncia d'això; ho dic perquè vull que ho sàpiga. En relació a aquestes notícies que s'han publicat als mitjans de comunicació referides al possible incompliment per part de l'empresa Majorica, referides al control i al seguiment de residus perillous, voldria fer les següents puntualitzacions: des de l'any 1996 l'empresa Majorica SA ha vengut declarant la seva activitat productora de residus perillous en els diversos centres de producció mitjançant presentació dels pertinents estudis, de la documentació de control i del seguiment i les declaracions anuals. Segona qüestió: la documentació que obra en poder del Servei de Residus de la Conselleria de Medi Ambient facilitada per Majorica a instància d'aquest servei no permet concloure que l'esmentada empresa hagi donat sortida als seus residus perillous de manera distinta del que estableixen el Reial Decret 833/88 i l'Ordre del Ministeri de Medi Ambient 304/2002. Tercer: per una altra part, l'aplicació de l'article 3 d'aquest reial decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants de sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, exigeix que les empreses que tenen com a principal activitat una de les que figuren a l'annex esmentat en aquest reial decret com a potencialment contaminat -en el cas de Majorica ho és- estan obligades a presentar un informe preliminar sobre la situació del sòl abans del mes de febrer del 2007 per tal d'acreditar sí o no la contaminació.

Amb això parlam d'aquesta empresa i de totes les que potencialment puguin contaminar, a partir del febrer del 2007 han de donar a conèixer aquesta qüestió. S'imaginem tots els cementiris de cotxes que hi ha a les Illes Balears? S'han de fer les coses amb peus de plom. Això són altres coses que el ministeri en aquest moment està preocupat. Hem de fer les coses amb peus de plom. En principi hi ha això. Aquesta exigència legal, però, es veu modificada en el supòsit que es doni una compravenda de l'esmentat sòl; aquesta exigència de presentar aquest informe preliminar seria immediata i no diferida. Aquí es va fer una compravenda, no és vera?, i UGT, i el comitè d'empresa, i..., amb la qual cosa segurament haurien d'haver presentat abans l'informe, abans de comprar.

En el solar on abans tenia ubicada l'empresa Majorica una de les seves plantes de producció, en el carrer J. Aguiló, Creuers, Riche, Via Majorica i de Manacor, l'Ajuntament de Manacor ha concedit autorització per procedir a la demolició de diverses edificacions a l'empresa Hospitalet Desarrollos SA, la qual cosa ha ocasionat el desmantellament de les instal·lacions de l'empresa Majorica a l'esmentat solar, entrant així de ple en el supòsit contemplat al punt anterior. Ja hauríem de tenir que és això. Atès que des de la Conselleria de Medi Ambient no tenim constància documental sobre qui és l'actual propietari d'aquest solar, i que és exigible legalment l'acreditació que el solar en qüestió no presenta contaminació del sòl, el Servei de Residus ha requerit a ambdues empreses, Majorica SA i Hospitalet Desarrollos SA, perquè en un termini

de 10 dies presentin a la Conselleria de Medi Ambient la preceptiva documentació en aquest sentit de l'informe del sòl, que de passada varen dir que tenien, és a dir, no sé quin interès tampoc poc tenir una empresa a tenir un informe d'aquests i no comunicar-lo allà on l'ha de comunicar, i no als mitjans de comunicació.

I d'una denúncia que hi havia per part dels sindicats, que ara veig que està encallada, aquests darrers dies, jo crec que s'han adonat que..., bé, res, em reservaré segons quines qüestions per al bé de tots els ciutadans i dels que fan feina a Majorica, però hi ha per llogar-hi cadires. Aquest sindicat, dia 27 de gener..., 29 de gener del 2004 va enviar un escrit a la conselleria al Sr. Miquel Colom, no al director general de Residus ni a mi, però s'ha de dir, per al bé del Sr. Miquel Colom, que ell va rebre dia 29 aquest escrit, dins la conselleria va entrar dia 29, l'havia signat dia 27, supòs que va parlar per telèfon amb el Sr. Miquel Colom, i el Sr. Miquel Colom dia 28 va manar acte d'inspecció per part dels agents de medi ambient; el 2004 ha iniciat tota una sèrie de coses que estan documentades, que és relativa a totes les actuacions, i tot el que es va demanar a Majorica ho ha entregat i ho ha fet. L'únic que faltaria és que, pel que fa al darrer escrit presentat pel Sr. José Luís Fernández Díaz, que em pens que és el president del comitè d'empresa, a més de tot l'anterior cal afegir el següent: a la darrera memòria anual de Majorica SA com a productora de residus presentada en aquesta conselleria el 3 de març del 2006, d'enguany, i referida a l'any 2005, a més del lliurament de 3 tones de llots de tractament fisicoquímics al gestor ADALMO, apareix l'emmagatzemament de 22,4 tones de dissolvents, 1,2 tones de llots de pintura, que per tant s'havien de gestionar abans de sis mesos des de la data de la generació.

Atenent la vostra petició, el Servei de Residus ha obert diligències per tal de comprovar documentalment el destí d'aquests residus, de la qual cosa se vos va informar oportunament -al comitè d'empresa i als sindicats- la vigent normativa sobre el dret d'accés a la informació en matèria mediambiental, la Llei 27/2006, del juliol, i l'anterior derogada, la Llei 38/1995, estableix com a matèries reservades les diligències prèvies a possibles expedients judicials o administratius sancionadors.

Finalment, insistir que la responsabilitat de Majorica sobre els residus produïts arriba fins al seu lliurament documentat a un gestor autoritzat, ja que a partir d'aquest moment el destí final és responsabilitat d'aquest darrer. És a dir, això de què queixaven els sindicats que no havíem fet res, està tot ben documentat i no tenim cap inconvenient, a l'inrevés, ens encantaria que si hi ha, que és el que hem requerit, un document d'uns sondatges o del que sigui que té una informació, ho han de dir perquè nosaltres tal vegada hem de fer declaració de sòl contaminat, com vàrem fer a Son Anglada. Si en aquests deu dies no ens duen aquesta informació, nosaltres demanarem autorització per entrar i fer els sondatges i fer les anàlisis.

Però estam per col·laborar amb Manacor i amb el comitè d'empresa i amb tothom perquè no es perdin els acords als quals s'hagi pogut arribar, que sé que hi ha el Govern central, el Govern balear, els sindicats, el comitè d'empresa, la gent que

vol que se salvin els llocs; nosaltres en aquest cas el que feim és aplicar la normativa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, era la informació que volia, no era obrir debat amb la conselleria, simplement era perquè és un tema preocupant que no és que s'hagi descobert ara, sinó que això és una mostra que el tema de la sensibilització i sobretot la intervenció dels poders públics en la gestió dels residus, de la classe que siguin, és relativament moderna. Vull dir que, vostè ho ha dit, tots recordam encara quan tiràvem els fems dins el clot de ca nostra, això és relativament modern. I la gestió dels residus perillosos encara és molt més moderna, perquè abans no hi havia una distinció entre una casta de residus o una altra. I aquesta empresa, justament és aquesta, la qual és famosa mundialment, però moltes altres, el que feien era utilitzar o les clavegueres o els torrents o simplement el clot de l'empresa, i això ha duit com a conseqüència la contaminació del subsòl i contaminació fins i tot de pous.

Crec que és important mirar al futur, no mirar al passat perquè tot el que s'ha fet en el passat ha estat avançar per poder tenir un futur millor, crec que no s'han de menysprear les actuacions, hagin estat poques o hagin estat moltes, que hi ha hagut en el passat, perquè tot això condueix a la situació actual, sinó que s'ha d'anar cap aconseguir una millor gestió de tota casta de residus, però sobretot tenir una especial cura amb els residus perillosos perquè són els que tenen més efectes nocius per al medi ambient i per a la salut de les persones. Per tant, qualsevol cosa que es faci per afavorir una millor gestió, una reducció i una reutilització i una minimització d'aquests residus serà positiu.

Nosaltres estarem vigilants i estarem damunt tots aquests temes, perquè si hi ha d'haver una col·laboració amb els poders públics o hi ha d'haver una col·laboració amb els ciutadans creim que és important. Sobretot el tema de la sensibilització ciutadana cap a la selecció dels residus domèstics perquè no vagin tots al clot dels fems o perquè no vagin al contenidor general de residus urbans crec que és important; i sobretot vigilar aquelles empreses que són generadores que compleixin. Ara Majorica ha canviat d'ubicació, supòs que se la vigilarà, perquè ha traslladat, Majorica i d'altres, però Majorica sobretot ara ha canviat d'ubicació, l'activitat l'ha traslladada a un altre indret i se suposa que a partir d'ara no provocarà la contaminació que hi ha hagut durant quasi cent anys a un solar. Per tant, això és missió de la conselleria vigilar que això no passi.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vadell. Per a contrarèplica, breument, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breu, començant per això darrer vull que quedi clara una cosa, Majorica complia, Majorica, d'ençà que ha de presentar com a gran productor les coses està acomplint, des del 1996 Majorica du un registre de productor. Vostè ho ha dit, això pot obeir a un tema de fa quaranta anys i jo que sàpiga no hi ha cap Ajuntament de Manacor que hagi denunciat mai això, cap consistori, fins i tot vostè ha estat tinent de batle de Manacor i no en té cap de denúncia feta en aquest sentit.

Ho dic perquè de vegades a la llengua li fan dir el que volen, heu d'anar alerta tots, hem d'anar alerta tots, és ver, és relativament modern, idò els experiments amb gasosa, amb gasosa, i no som jo a Manacor ni he estat polític de Manacor, en canvi vostè sí. I nosaltres no és que estiguem vigilants, estam totalment vigilants per una qüestió fonamental, és un gran productor Majorica i ha tengut l'obligació de declarar a partir de no sé quin any, no sé si era fa cinc o sis, 1999, 1998, això, i va començar a fer-ho des del 1996; si existeix qualque tipus de contaminació, que hem requerit aquesta documentació tant a Majorica com a aquesta empresa, lògicament obeirà no a una qüestió d'ara sinó a una qüestió antiga.

Veient aquest tema de Majorica, podem veure altres temes de les Illes Balears que els haurem d'arreglar, però veient Son Anglada *que fuimos a por lana y salimos trasquilados*, perquè vàrem entrar per a residus perillosos sanitaris i no n'hi va haver cap i vàrem sortir amb PCB i altres històries, i resulta que arreglar aquest tema, el qual pertoca a qui ha contaminat, i si no ho arregla i és insolvent ens tocarà a tots els ciutadans de Balears, pot anar de 2 milions a 7 milions d'euros, si compten 2 milions d'euros per aquí i 7 per aquí deçà convé mirar com es resoldrà això dins el context de l'Estat. Jo crec que aquesta responsabilitat l'he de demanar, és a dir, pens, no ho sé, en aquest sentit estic molt tranquil perquè estam fent el que pertoca i no passi pena que ho controlarem.

Després, jo no vull menysprear res del que es va poder fer, Sra. Vadell, però tampoc no vull que me menyspreïn a mi, i jo ja estic cansat de parèixer que no som capaç de, quan doblo les xifres, les triplic o les multipliquem per quatre. Clar, això és un fet matemàtic, i després jo el que he dit es pot anar a la conselleria o demanar documentació i s'agafa, perquè si no, això és així. I d'aquestes dades que he donat jo hi ha dades que no són positives per al Govern, hi ha dades que no són positives, però les hi donat totes, el que hi ha, jo no puc fer res més en aquest sentit.

I estic d'acord amb vostè, per acabar, jo crec que estam davant la possibilitat d'un futur millor, en aquest sentit. I que en tot cas el tema de la gestió de perillosos és moderna, bé, en això crec que hi ha tota la Unió Europea i crec que hi ha tots els estats membres i totes les comunitats autònomes i els ajuntaments i això cada vegada anirà a mes.

De totes formes li agraeixo molt les seves paraules.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Bé, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, això és una compareixença i jo crec que una compareixença és aquella activitat parlamentària on un ve, o bé a petició pròpia o a petició del grup, a explicar una cosa; els diputats escolten i en tot cas demanen aclariments. Jo, com que som una persona meticulosa amb aquestes coses procedimentals, doncs som aquí i no a una altra banda, i per tant a aquestes hores del debat jo crec que a vostè ja li han preguntat quasi tot i ha contestat, no només el que li han preguntat, sinó molt més i per tant damunt això tampoc hi faré part.

En relació amb la seva compareixença, crec que aquesta compareixença respon a algunes coses que van quedar pendents a l'anterior i que nosaltres li vàrem dir. M'he tornat llegir el *Diari de Sessions* de l'altra i ja veia un poc a què veníem avui exactament; bé, vostè ens ha donat unes xifres sobre les quals jo només li vull fer un comentari: des del 1999 al 2004, que és l'any on hi ha més denúncies, curiosament amb un any es pega un bot que llavors decreix, qualque cosa degué excitar els denunciants, no sé què degué passar, però clar, si la Guàrdia Civil de Trànsit posa més multes pot ser per dues coses: que hi ha més guàrdies civils o que hi ha més infraccions, només li faig aquesta reflexió. És a dir, de l'anàlisi d'aquests expedients és que ens hem conscienciat més i denunciem més o és que, al contrari, infringim més la norma i per tant la gent ha de denunciar més? Això és una anàlisi d'aquestes qualitatives que vostè ha citat de les xifres, per veure com anam, simplement com anam, perquè a mi que posin més multes m'és ben igual.

Vostè llavors ha comentat un altre tema que a mi també me té una mica sense una gran preocupació, que és la definició jurídica de les coses; perquè vostè jurídicament pot qualificar d'assassinat o d'homicidi, però el cadàver és cadàver ben igual. Per tant, si el residu sòlid perillós, per anar dins una bossa de fems deixa de ser-ho, a mi me preocupa que ho deixi de ser, a mi me preocupa que el deixem de perseguir. No senyor, l'hem de perseguir igual, per què? Perquè aquest és el més mal de controlar, i vostè ho ha dit, vostè als grans productors els podem tenir controladíssims, però bé, és facilíssim, això dels pneumàtics és el més fàcil del món, perquè un va amb el cotxe a canviar el pneumàtic, per tant no és ja ni la nevera, la qual un pot anar a tirar-la per un comellar, no, no, el pneumàtic queda allà i aquell senyor se'l pot controlar amb les factures de compra i de venda a veure si han entrat tants de pneumàtics i han sortit i els que queden, poden fer allà un inventari. Aquests en realitat me preocupen manco.

Me preocupa un aspecte dels residus perillosos, que són aquells que no són sòlids, aquells que se'n poden anar per una claveguera, per un pou absorbent, etcètera, com a ha passat a Manacor o com va passar a Manacor, a les perles Majorica; és a dir, allà hi havia un sistema de recollida, però que al final, després d'unes decantacions, bé, jo sé com van aquestes coses i al final com que li envergues, tot es decanta i d'aquí produeix una seriosíssima contaminació. Quan, vostè no sé si ho recordarà, però aquí, a Palma, que no s'ha mirat mai si estan o no contaminats els solars i avui ja no els podem mirar perquè

s'hi ha edificat damunt, tots els solars de la zona des Molinar, on, carrer sí carrer no, hi havia una fàbrica d'assaonament, tenien pous absorbents on hi tiraven sal de crom trivalent, sal de crom hexavalent, sulfurs, colorants, etcètera, perquè es feia així, abans de ser allà eren en el barri de sa Calatrava i ho amollaven pel carrer i la gent també sobrevivia. Però clar, els residus difícilment controlables són aquells que les empreses -perquè vostè ha dit que a la llengua li podem fer dir tot, però als papers també-, és a dir, hi ha d'haver inspeccions que, a més d'haver-hi els papers, controlem que hi vagi una bota a recollir-ho, perquè aquell senyor per estalviar-se la bota, ho amolla pel clavegueram. Aquest és un problema seriós, que llavors crearà problemes a la depuradora, etcètera, aquest és un tema.

Respecte als residus urbans, als residus domiciliaris, els quals són moltíssims; bé, la recollida selectiva pot fer molt, jo crec que podria fer molt que el ciutadà sapigués, se l'informàs que quan compra determinat producte ja paga el reciclatge d'això i per tant que l'ha d'utilitzar, és a dir, vostè ha pagat el reciclatge, no ho tiri als fems això que ha pagat. Per tant, una campanya de sensibilització en aquest aspecte no seria dolenta.

I llavors crec que hi pot haver, hi podria haver incentius reals de determinats elements, fins i tot jurídics. Explicaré un cas, perquè el vàrem veure aquí en el Parlament i el seu grup va ser qui va impedir que s'aprovàs, i segurament ara quan li expliqui vostè dirà: i com férem això?, doncs miri, ho feren, és el tema dels carregadors de telèfons mòbils: vostè quan compra un telèfon mòbil nou li donen un carregador nou, però tal vegada s'ha comprat el mateix model que tenia i per tant li serveix. Fins i tot que s'hagi comprat un altre model, per què no feim que serveixi?, per què no universalitzam els carregadors de mòbils? Això és ben fàcil, els auriculars estan universalitzats, només hi ha dos tipus de connectors, uns gruixuts i uns prims. Quants carregadors van a parar als contenidors a balquena? Són altament contaminants? Jo crec que sí, tenen plàstics, tenen coure, tenen els protectors del transformador, etcètera. Molt bé, primer, facem, no qui contami pagui; facem que qui contami deixi de contaminar si es pot, i això per exemple seria una normativa en aquest sentit, és un exemple que pos.

Un altre, però que és ineficient, els tòners de les impressores domèstiques, aquests trastets que cada model i cada marca en té un de diferent, però bé, és igual, això va a la bossa de fems; curiosament, hi ha una empresa que els recull i hi ha una empresa que en ven aquí a Palma, que bonifica que tu l'entreguis, i dius, oh, quina idea més bona, això està la mar de bé. Però llavors vas a una altra empresa que no els bonifica i resulta que aquell bonificat te surt mig euro més car que el que no està bonificat, i tu dius vaja, vaja invent per fomentar que el ciutadà (...) Per tant, mesures reals en aquest sentit podrien fer que això que li perdem la pista, vostè deia l'objectiu, l'objectiu és ben modest d'aconseguir reciclar-ne un 25%, és ben modest, perquè són tones i tones de tot tipus de productes, pintures, vernissos, etcètera, que van a parar ..., jo crec que en aquest camí s'hi hauria de treballar més.

I després ha dit una cosa que també m'ha preocupat, vostè ho ha dit ràpidament quan ho llegia, quan ha parlat de Manacor, ha parlat que els residus aquests els recollia una empresa, que era ADALMO, hauríem de veure que aquests no

vagin a parar a Son Anglada i per aquí i per allà, és a dir, què fan aquests gestors autoritzats amb allò que recullen? Hauríem de saber que finalment van allà on haurien d'anar i que no, per estalviar-s'ho, amollen el líquid que han xupat allà a la primera trapa de clavegueram o els tiren a qualque solar per la carretera, com ha passat, és a dir, jo no li cont res que no haguem vist que s'hagi produït.

Per tant, jo no estic ni crec que el meu partit estigui, efectivament no hem consultat aquest tema tan transcendent de la gestió pública o d'una gestió concertada de la gestió dels residus, ara bé, si la gestió no és pública -si la gestió és pública també-, però si no és pública hi ha d'haver un control molt especial sobre la gent que ho fa. Si és pública també convé, perquè no garantim la qualitat, però almanco ho fan aquells que teòricament tenen la responsabilitat de fer-ho i llavors ja hi ha els arguments de control. En tot cas, si vostè ho gestionàs a qui podrien controlar? Evidentment, al senyor empresari d'ADALMO aquí no ho podem controlar, per tant li correspon a vostè controlar-l'ho. Per tant, els serveis d'inspecció damunt aquestes empreses haurien de tenir un sistema, jo diria rigorós, de control d'aquesta gestió i en cas d'incompliment suficient doncs retirar-los absolutament la gestió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Crespi. Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Andreu per les seves paraules i lògicament nosaltres som aquí perquè vàrem demanar aquesta compareixença, però jo crec que vostè ho ha indicat bastant bé, de la nostra primera compareixença del mes de març, a petició seva, hi havia tota una sèrie de qüestions que anaven amb les coses que he parlat, d'infraccions i tot això, i a un moment donat vàrem trobar que era necessari tornar comparèixer per poder clarificar coses que havíem estat mirant els expedients sancionadors i totes aquestes coses, li agraeisc aquest tema.

Diu, tal vegada hi ha més denúncies perquè o posen més guàrdia civil o perquè hi ha més infraccions realment, o tal vegada hi ha les mateixes amb la mateixa guàrdia civil i abans la prioritat era mirar-ho o no mirar-ho. Ja veurà com d'aquí a un any la prioritat del tema dels punts no serà tan important amb el cotxe com ha estat ara. Per què? Perquè vostè sap que les polítiques tenen accions que van més amunt i més avall i prioritats.

Jo el que li puc dir és que hem reordenat el servei d'una altra manera. Ha estat difícil, jo tenc el mateix cap de servei que tenia la meva antecessora i ha estat difícil que aquest cap de servei pensàs que jo tenia la mateixa il·lusió que podia tenir qualsevol altre, no se'm donava la possibilitat que essent del PP pogués voler fer feina amb això, fins que les dades han sortit i se n'han adonat. Això és una nafra que tenc jo i en canvi vostè no té per ser d'un partit socialdemòcrata, on se'ls suposen unes

qüestions que a uns altres no ens suposen. I això és duríssim, Sr. Crespí, això és el més dur que pot tenir un ciutadà, perquè això no va al subsòl, això va quan tu te'n vas a dormir cada dia.

I jo el que crec és que també és ver el que vostè ha dit, hi ha una sensibilització major per part de la gent, i ja no són tan sols les denúncies que poden fer els agents de medi ambient i el SEPRONA, sinó que hi ha denúncies d'ajuntaments i particulars que cada vegada afloren més.

Jo vull pensar que de cada vegada infringim menys i en canvi afloram més les infraccions que es fan, i això ha passat en molts casos de coses, no tan sols en residus.

Després, el tema de perillosos, això dels no sòlids, efectivament això se'ns en va de les mans, se'n va a baix i desapareix. Aquesta és la gran feina, aquesta és la gran feina, i estic d'acord amb vostè que els grans productors no són la preocupació més grossa que pugui tenir, perquè són els que tenen més controls i han de presentar les liquidacions i tot. I guanyarem molt a partir que no tan sols els grans productors sinó els petits productors hauran de presentar cada any la seva declaració dels perillosos que han tengut.

I vostè ha tocat la clau, que són els perillosos domiciliaris. Perquè segurament en volum n'hi pot haver més del 50% en els domicilis, segurament. Clar, a mi tampoc m'agrada això de què quan està dins la bossa de fems ja deixa de ser perillós, però això és una qüestió que accepta la Unió Europea; és a dir que no hauríem de fer això, sí, però s'està acomplint normativa. I aquí ve el que vostè sol·licitava, que és, lògicament, la selecció d'això, el triatge d'aquest tema i que no vagi dins la bossa.

I aquí és on hi ha la feina de l'estratègia. Què passa? Si comença a fer la propaganda que vostè demanava, que no haurà de pagar, que n'hem feta, amb el SIGRE, amb el SIGFITO, amb el RECOPILA, si en faig de la resta, com que encara els sistemes integrats de gestió de RAEE, de pneumàtics, d'olis, no estan acabats del tot, o com és el sistema de RAEE, el que és ASIMELEC, que agafarà tot el tema de bateries, de *tragamòvil*, fins i tot hem fet un acord amb Erosky Center SYP i ara el tancarem també amb Carrefour, perquè allà hi pugui haver un *tragamòvil* on deixar les bateries i totes aquestes coses perquè les puguin reutilitzar. Però ASIMELEC, que és un dels SIG del RAEE, en aquest moment amb el Govern central s'està negociant com es pot fer tot el tema també dels carregadors de piles, de les bateries dels telèfons. Clar, segons quin tipus de publicitat, fins que no estiguin tots els SIG tancats és molt difícil, volíem tenir aquests tres SIG ja autoritzats, ja en marxa, operatius, perquè almenys en els punts nets o verds de cada municipi podries tenir l'acord amb aquests cinc. Amb la qual cosa, sí que es tracta d'incentivar, així com dins el món de la pagesia, o la propaganda mateixa que ha fet el SIGRE per la televisió, que vostès l'han vista a les farmàcies i a cada farmàcia hi ha un punt, i això ha funcionat, hem de començar amb aquesta publicitat a partir que hi hagi la resta de SIG que seran operatius, que alguns d'aquests serà el mes de gener o el mes de febrer, tant de bo el de pneumàtics i RAEE estiguessin acabats.

I després, totes aquestes altres qüestions que vostè m'ha dit d'incentius, jo hi coincidesc, segurament ens queden coses a

fer. Clar, una societat avançada i rica com la nostra, perquè és avançada i rica maldament tenguim borses de pobresa molt importants i un flux de nouvinguts, lògicament, que fuig de la misèria i del sofriment per tenir un món molt millor per a ells i per als seus fills, però que una societat com la nostra arriba al punt que tenim impressora a ca nostra, és això que tal vegada ha de revisar la societat moderna, que ho volem tot i després, com que ho volem tot deim i el que govern -i això ara ens toca a nosaltres i seran vostès tal vegada l'any que ve o tal vegada d'aquí a quatre anys-, o sigui qui governa que m'ho arregli. No, som una societat de consum, tothom vol tenir televisor, comandament a distància i que la butaca no l'agafi ningú i si pot ser amb un comandament també comandar la impressora.

Què també hem de resoldre això? Sí. I quin problema hi ha? Que a la vista no hi ha SIG de tòners i això era un dels altres SIG que una vegada avançat el SIG autonòmic, no el SIG estatal, que volíem fer amb les fustes, intentar entrar a fer un petit SIG autonòmic de tòners domiciliaris. Perquè en aquest punt que volem pagar que es "daixoni" poguéssim arribar a un acord, com ara feim amb ABH per a les piles, idè que recullin tòners. Qui ho pagarem? Ho pagarem entre tots, però almenys no anirà a la depuradora, perquè això ens du un cost després, segurament estalviarem més si pagam qualche cosa que (...), la veritat.

I després l'altra qüestió, la darrera, jo és que coincidesc amb una gran part de la seva intervenció i entenc que hi ha coses en què podríem fer més, com pot ser aquest missatge perquè la gent, si pot ser, ja no empri un perillós, a segons quins casos és complicat.

I li volia això darrer, això d'ADALMO, de Son Anglada, eh ..., de Majorica. ADALMO té altres empreses participades per la mateixa gent i una es DRAC. DRAC és una empresa de descontaminació de cotxes, aquesta empresa DRAC nosaltres la vàrem trobar fent falsificació de certificats de descontaminació de cotxes, la varem trobar els nostres agents de medi ambient, el SEPRONA i els nostres companys de la direcció general, documentat. El secretari general ara ha arribat, que és allà darrera també, i amb el director general varen preparar tota la documentació, en el mateix moment que passava allò de Son Anglada. Varem remetre l'expedient, ah, li vàrem retirar l'autorització que tenia per descontaminar cotxes; ells varen recórrer al Jutjat i el jutge, perquè no perdin la feina els empleats de DRAC ens va dir que li havíem d'aixecar la suspensió i podia seguir fent la feina que deia que feia. *Agárrate que vienen curvas*, és a dir, descobrim falsificació de document públic per no descontaminació de cotxes dient que estan descontaminats, ho duim al jutge i el jutge diu: no, però és que aquesta gent té molts d'empleats, li aixequi vostè el que li ha llevat.

En principi, i ara així com he dit això, i he estat dolentó amb ADALMO, però realista, també he de dir, en benefici ara, que això són autoritzacions distintes, que unes són per a uns perillosos en concret i d'altres són per a uns altres perillosos en concret. I una cosa molt important, no té perquè ser ADALMO el responsable de la contaminació de Son Anglada, pot ser el propietari dels terrenys en aquest moment, però aquesta descontaminació pot ser de l'any setanta o de l'any seixanta, ho dic perquè hi ha tot això.

Però amb regles generals coincidesc, i si jo pensàs que a la pròxima legislatura me tocàs ser aquí on som, crec que la gran feina que hi ha, una vegada que tenguis aquests quatre o cinc SIG, els quals són els grossos dels domiciliaris, fer veure al ciutadà que ja ha pagat, com vostè molt bé ha dit, aquesta recollida i aquesta eliminació o aquest reciclatge o aquesta reutilització, però per a això l'estratègia marca una inversió que, com hem dit, el decret es troba en el servei jurídic ja per poder treure una ordre de subvencions per a tots els ajuntaments. I ja hem parlat, per exemple, amb el Consell de Mallorca, amb la consellera que du tot aquest tema i per mirar si també els consells hi participen i els ajuntaments també en volen, si poguéssim fer com a una espècie de pla d'obres i serveis de millora dels punts verds, on el Govern pogués pagar el 50%, els tres consells tal vegada un 20 o un 25% i els ajuntaments el 25% restant, perquè molts d'aquests el que fan ara és millorar els punts verds.

Però, moltíssimes gràcies, coincidesc.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. No vol fer la rèplica, molt bé.

Doncs, així passam al Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Guillem Camps.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Presidenta. Abans de tot, com no pot ser d'una altra manera, agrair al conseller la seva assistència i exposició exhaustiva que ens ha fet avui i com no, una salutació ben cordial al director general de Qualitat Ambiental i Litoral, l'amic Ventura Blach.

He escoltat amb molta atenció l'àmplia i detallada exposició que ens heu fet sobre l'Estratègia Balear de Residus Perillosos per al període 2006-2011, que pensa impulsar i que de fet ja està fent i duent a terme.

El conseller de bell antuvi jo crec que ha començat la seva intervenció exposant dos conceptes que jo crec que són importantíssims: fer compatible l'economia amb l'ecologia, de com administrar ca nostra i de com arreglar ca nostra. Jo crec que açò és molt important a unes illes que geogràficament són limitades i per tant vulnerables, i on necessàriament han de créixer fora (...), i açò és el quid i allà on es veuen els bons governants.

Objectius. Vostè ens ha parlat d'uns objectius estudiadament ambiciosos, jo crec que tal vegada utòpics, però utòpics agafat en el sentit clàssic de *outopos*, és a dir, un lloc que no hi és actualment però que és possible. I per què és possible? Vostè ens ha parlat de recollida del cent per cent dels grans productors i del 75% dels petits productors, però és que les dades que vostè ens ha exposat aquí jo crec que encerten el camí, jo crec que aquesta és l'evolució de 10.720 tones a 19.076 de mitjana, amb una apujada del 78%. I com fer-ho? Jo crec que d'una manera molt realista: tenir en compte la responsabilitat, perquè aquí hem de parlar també de responsabilitats, de cadascun, és a dir, dels consells insulars quant a residus sòlids urbans, i evidentment dels ajuntaments

que generen en origen les deixalles. I en tota aquesta amalgama cada un ha de tenir les seves pròpies responsabilitats, i si un és responsable dels pneumàtics fora d'ús i han de ser el consells insulars, han de cercar avui aquella manera que és possible i factible perquè hi ha (...) que es poden dur a terme.

Però és que, a més a més, els responsables dels residus industrials moltes vegades, qui dóna la llicència d'activitats i la llicència són els consells insulars o els ajuntaments. No hem de defugir mai la responsabilitat de cadascun perquè si no sempre trobarem un culpable. Jo crec que açò és nefast per trobar una solució. Si nosaltres no feim una avaluació acurada d'aquestes qüestions no podem donar unes solucions realistes.

I vostè ha tingut un encert per dur a terme tota aquesta exposició i fer complir aquests objectius i com fer-ho: un canvi total de filosofia. I com?; donant suport a la iniciativa privada i acceptant-la. Jo crec que involucrar la iniciativa privada en aquest procés de gestió de residus perillosos dins la nostra comunitat és un gran encert, amb un principi claríssim: qui contamina, paga. De fet ja avui, com exposaré, tant els fitosanitaris, els SIGRE o els pneumàtics fora d'ús, o (...), tots els electrodomèstics i electrònics, ja pagam nosaltres per ells, segons què ja pagam per ells; el que sí és, és optimitzar-los. I, si no, en l'altra qüestió que són els gestors autoritzats. Tenc una experiència de quan vaig ser conseller de Comerç i Indústria a Menorca amb l'ITEB, que va ser gestor autoritzat per a la recollida dels banys, i jo crec que açò pot ser un bon camí que ells, amb gestió o amb un conveni, agafen i duen totes les restes després a la península per ser tractats correctament.

Per tant hem de fer molta feina en sensibilització en la recollida. I hi ha una cosa claríssima: que avui evidentment de cada vegada la societat és molt més sensible i té més coneixements. L'altre dia tenia un munt de piles a ca meva i na Tere diu: "No, no, escolta, és que nosaltres aquí a Ciutadella tenim 45 punts de recollida de piles, i aquí tenim piles; després aquí tenim recollida de SIGFITO, i aquí tenim fitosanitaris, i aquí tenim el de medicaments". Jo crec que açò són passes en positiu, que les anam fent, que cada vegada sensibilitzam més i que evidentment la conselleria ha de ser subsidiària i vigilant sempre que es compleixin les coses.

Però resumint, jo crec que si cadascú agafa la seva pròpia responsabilitat vostè, conseller, està en bon camí. Jo crec que està d'acord amb les directrius europees i no solament açò, sinó que està aplicant un programa i uns objectius claríssims i que aquestes illes avui necessiten. Per tant, resumint, enhorabona per la seva estratègia; enhorabona pels seus realistes desenvolupament i objectius, i enhorabona perquè és allò que les nostres illes necessiten, i té el suport de tot el grup del Partit Popular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Camps. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, no m'allargaré massa. Vull agrair al portaveu, el Sr. Camps, les seves paraules. Ens queda, de totes formes, molt de camí per fer, com vostè deia al començament de la seva intervenció. Es pot millorar el que feim, sense cap dubte, però el que és evident és que hi ha una evolució i hi ha una nova forma d'entendre les coses, que governàs qui governàs s'haurien d'entendre d'aquesta manera.

De totes formes jo estic totalment d'acord amb el que vostè deia, que és possible recollir el cent per cent dels grans productors, maldament sigui un poc utòpic, però és possible perquè tenim l'obligació de controlar les produccions dels grans productors, de tots, la qual cosa això és el que a mi em dóna... El que no puc entendre d'Europa és que no es posi com a objectiu controlar el cent per cent dels grans productors quant té l'obligació de controlar el cent per cent dels grans productors. És una incongruència. O que per exemple en tema de petits productors es vagi a nivells del 50% i que nosaltres estam marcant nivells del 75%.

Però jo li vull dir alguna cosa més que no he dit anteriorment. Jo estic convençut que quan parlava el Sr. Andreu Crespi dels domiciliaris, estic convençut que quan tenguem olis usats, les piles ja no tan sols com ho tenim, sinó a través del sistema integrat de gestió, és a dir, el tema de fluorescents, totes aquestes coses domiciliàries, estic convençut fins i tot que els domiciliaris podrien arribar a un 30, 35%, en aquests mateixos percentatges de reutilització d'aquestes grans ciutats..., grans ciutats no, ciutats exemple alemanyes en el tema de reciclatge de residus sòlids urbans, que està sobre un 27, 28, 29. I jo crec que a les Illes Balears s'ha fet un gran esforç i cada consell hi ha fet molta feina, en aquest sentit, en el que ha estat l'educació ambiental en el tema de residus sòlids urbans. Aquí ja no entrarem en costos. L'altra qüestió és, com que hi ha hagut una bona educació ambiental en tema de residus sòlids urbans, ara ve un lustre per davant per reforçar aquest tema amb el tema de perillous domiciliaris, i d'aquesta forma podríem arribar a objectius importants del 40%.

I després una altra cosa, per a les empreses, que és la meva..., és el que jo pens que això pot funcionar. Les empreses estan, a part de l'obligació de gran productor o petit productor, hi ha una cosa que està dins les empreses que és la responsabilitat social corporativa, que qualsevol empresa que es vulgui obrir món en aquests moments ha de tenir clar aquest concepte, i aquest concepte no el pot tenir clar tan sols pel tema que fa referència a la part social de l'empresa, o l'aposta que tu puguis estar fent amb unes inversions a un tercer món que està patint o està morint de fam, sinó que també hi ha una part de responsabilitat social corporativa que és mediambiental, i que moltes empreses amb les seves fundacions ho estan fent. Això que veim en cinc o sis grans empreses, actualment, o en 25 a les Illes Balears, fins i tot el petit ha posat internet, no és vera?, és que fins i tot no quedava bé, si no tenies internet; després ha descobert que, de passada, li és bo; allò de la responsabilitat social corporativa passarà a ser, a part d'obligat, passarà a ser, a part d'una moda, una obligació, una forma de conducta dels ciutadans que ens donam en el món a nivell empresarial, i aquest fet també durà que el tema de la gestió dels residus, perillous en aquest cas que ens ocupa, cada vegada anirà a més, i el plantejament que tant ha fet la Sra. Margalida

Rosselló, com la Sra. Maria Antònia Vadell, com el Sr. Andreu Crespi, de reduir és per on pot venir, perquè tu pots reduir abans de comprar, o tu pots reduir abans de planificar allò que has de vendre, i en això ens poden ajudar les grans empreses; en una part; l'altra part, lògicament, de conscienciació, la podem fer nosaltres i en segons quines coses també podem participar.

Gràcies, Sr. Camps, i gràcies a tots vostès. Bones tardes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui només volem agrair una vegada més la presència del Sr. Conseller, Sr. Font, i del Sr. Ventura Bach -que abans no n'he dit el nom-, director general que també ens ha acompanyat avui.

I com que no hi ha més assumptes, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions de la Comissió d'Ordenació Territorial núm. 46.

A l'índex i a la pàgina 878, en el títol de la Compareixença RGE núm. 3224/06, la paraula "explotació" s'ha de substituir per la paraula "**expropiació**".

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
